Περιοδος 2η,
Νο 72
Απριλης '98
40 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

150 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ: 7 ΑΠΡΙΛΗ, ΠΡΩΗΝ ΛΑΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙΜΑΚΛΙ - 8 ΑΠΡΙΛΗ, ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ, 7:30μμ
ΛΕΜΕΣΟΣ: 3 ΑΠΡΙΛΗ INTERCOLLEGE

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Παγώστε τα κέρδη και τους εξοπλισμούς οχι τους μισθούς

Η κυβερνηση εχει ανοιξει ενα νεο κυκλο επιθεσεων εναντιον της εργατικης ταξης.

Πολυ γρηγορα ξεχασε τις προεκλογικες υποσχεσεις της οτι δεν θα επιβαλει νεες φορολογιες μεσα στο 1998 και ερχεται να επιβαλει αυξηση στο χαρατσι που λεγεται «εκτακτη εισφορα για την αμυνα» απο το 2% στο 3%.

Ετοιμαζει νεα αυξηση της τιμης του νερου, ενω ο Ρολανδης αρνειται την μειωση της τιμης στο ηλεκτρικο ρευμα αν και η τιμη του πετρελαιου εχει πεσει ενω συνεχιζουν να μας επιβαλλουν το 15% προσθετη επιβαρυνση, παρα το οτι δεν δινουν πια ρευμα στους Τουρκοκυπριους.

Μας απειλουν με παγωμα των μισθων, απαγορευση των απεργιων σε κρατικες και ημικρατικες επιχειρησεις, ενω η ΑΤΑ συνεχιζει να ειναι υπο αμφισβητηση.

συνέχεια στη σελ. 3

33 χρονια απο την δολοφονια των Καβαζογλου – Μισιαουλη

Η παλη εναντια στον εθνικισμο το καλυτερο μνημοσυνο

Συμπληρωνονται φετος 33 χρονια απο την δολοφονια των Καβαζογλου και Μισιαουλη απο τους τουρκοκυπριους σοβινιστες της Τ.Μ.Τ., στις 11 Απριλη 1965

Οι δυο αγωνιστες της αριστερας που εδωσαν την ζωη τους στον αγωνα εναντια στο σοβινισμο εχουν αναδειχτει σε συμβολο της ελληνοτουρκικης φιλιας και της επαναπροσεγγισης των απλων ανθρωπων των δυο κοινοτητων.

Για ολους εμας που παλευουμε σημερα εναντια στον σοβινισμο, η θυσια των δυο συντροφων ατσαλωνει την θεληση μας και μας δινει το κουραγιο να συνεχισουμε αυτη την μαχη.

Με την ευκαιρια της επετειου της δολοφονιας των Καβαζογλου - Μισιαουλη η ΕΔΟΝ οργανωνει «Δεκαημερο Επαναπροσεγγισης» με μια σειρα εκδηλωσεις. Παρα τις οποιες αντιρρησεις μπορει να εχει κανεις για τον τροπο με τον οποιο οργανωνεται ή ακομη και το περιεχομενο που μπορει να του δινει η ΕΔΟΝ, το «Δεκαημερο Επαναπροσεγγισης» ειναι μια θετικη συμβολη και θα πρεπει να υποστηριχτει και να ενισχυθει απο τον καθε αντισοβινιστη και καθε ειλικρινη οπαδο της επαναπροσεγγισης.

Οι επαφες

Η φετινη επετειος της δολοφονιας των Καβαζογλου - Μισιαουλη αποκτα μια ιδιαιτερη σημασια γιατι ερχεται σε μια περιοδο που το κινημα επαναπροσεγγισης αντιμετωπιζει πολλες δυσκολιες εξαιτιας της απαγορευσης των επαφων που εγινε απο τον Ντεκτας, σαν αντιδραση στην αποφαση εναρξης των ενταξιακων διαπραγματευσεων με την «Κυπριακη Δημοκρατια». Το κλιμα εντασης και εθνικισμου που εχει δημιουργηθει απο αυτες τις εξελιξεις και η εξαρση των εξοπλισμων και των σεναριων για τους πυραυλους απειλουν να βαλουν στο περιθωριο την επαναπροσεγγιση.

Το 1997 δικαιολογημενα χαρακτηριστηκε σαν χρονια επαναπροσεγγισης αφου σημαδευτηκε απο παρα πολλες δικοινοτικες εκδηλωσεις, συναντησεις και συναυλιες με αποκορυφωμα το Φεστιβαλ Ειρηνης που οργανωθηκε απο 19 ελληνοκυπριακες και 13 τουρκοκυπριακες οργανωσεις του μαζικου κινηματος. Μεσα απο αυτες τις εξελιξεις δημιουργηθηκε μια σημαντικη δυναμικη υπερ της επαναπροσεγγισης που αρχισε να παιρνει τον χαρακτηρα μαζικου κινηματος. Εμφανιστηκαν μια σειρα απο οργανωσεις και κινησεις εναντια στον εθνικισμο και τον πολεμο ενω ενας μεγαλος αριθμος ατομων και απο τις δυο κοινοτητες συμμετειχαν σε δικοινοτικες συναντησεις και αλλες εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης.

Αυτη η δυναμικη σημερα κινδυνευει να χαθει. Οι εθνικιστικοι και πολεμοκαπηλοι τονοι που κυριαρχησαν στην προεκλογικη περιοδο, οδηγησαν στην εξαλειψη ακομη και της λεξης επαναπροσεγγιση αυτη την περιοδο.

Γι' αυτο σημερα εχει μεγαλη σημασια οχι μονο να ειναι πετυχημενες και μαζικες οι εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης αλλα να εχουν και ενα περιεχομενο που να μπορει να δωσει μια νεα ωθηση στην παλη εναντια στο σοβινισμο και την προσπαθεια για επαναπροσεγγιση αναμεσα στους απλους ανθρωπους των δυο κοινοτητων.

Εναντια στον εθνικισμο

Η Εργατικη Δημοκρατια επεμενε παντα οτι επαναπροσεγγιση δεν σημαινει μονο επαφες και συναντησεις με τους Τουρκοκυπριους αλλα ολα εκεινα που πρεπει να κανουμε και οταν δεν ειμαστε μαζι. Και πρωτα και κυρια εκεινα που πρεπει να κανουμε για να παλεψουμε το σοβινισμο μεσα στην δικη μας πλευρα. Αυτος ειναι ο καλυτερος τροπος για να σπασουμε την καχυποψια και το μισος και να καλλιεργησουμε την εμπιστοσυνη και τη φιλια αναμεσα στους απλους ανθρωπους των δυο κοινοτητων.

Σημερα φαινεται ποσο σημαντικη ειναι αυτη η θεση. Αν θελουμε να κρατησουμε ζωντανη την προοπτικη της επαναπροσεγγισης πρεπει να στραφουμε προς αυτη την κατευθυνση. Ο «Φορεας για την Ειρηνη και την επανενωση, εναντια στο σοβινισμο» που καταφερε μεχρι σημερα να συνενωσει σ' αυτη τη προσπαθεια πολλες οργανωσεις και να δωσει προοπτικη σε πολλους αγωνιστες της επαναπροσεγγισης πρεπει να μπει μπροστα και να αναλαβει τετοιες πρωτωβουλιες και να οργανωσει την παλη εναντια στον εθνικισμο, τα δογματα, τους εξοπλισμους και την πολεμοκαπηλεια.

Δεν μπορουμε να μιλουμε για επαναπροσεγγιση με τους Τουρκοκυπριους και να μην κανουμε τιποτα οταν η κυβερνηση επιβαλλει αυξηση στο χαρατσι της «εκτακτης εισφορας για την αμυνα», ή προσπαθει να χρησιμοποιησει την ενταξη στην Ε.Ε. σαν οπλο εναντια στους τουρκοκυπριους.

Ο «Φορεας» μπορει και πρεπει να αναλαβει το βαρος μια τετοιας παρεμβασης με συζητησεις, εκδηλωσεις, και κινητοποιησεις για να δωσει την δυνατοτητα στον κοσμο να εκφρασει τα αντιπολεμικα και αντισοβινιστικα αισθηματα του και να στηριξει την αυτοπεποιθηση του για να δωσει την κοντρα με τους εθνικιστες.

Μονο ετσι μπορουμε να κτισουμε γεφυρες φιλιας και να καλλιεργησουμε την εμπιστοσυνης με τους Τουρκους και Τουρκοκυπριους εργαζομενους και νεολαιους. Αυτο θα ειναι και το καλυτερο μνημοσυνο στους ηρωες της ελληνοτουρκικης φιλιας, Καβαζογλου και Μισιαουλη.

Αγγελικη Μιχαηλ

Αγνοουμενοι

Τους χρησιμοποιουν κυνικα για διπλωματικες μανουβρες

Η «αποκαλυψη» για την υπαρξη ζωντανων ελληνοκυπριων αγνοουμενων σε γειτονικη χωρα που τελικα αποδειχτηκε ψευτικη και οδηγησε στον εξαναγκασμο του Οικονομου Χριστοφορου σε παραιτηση απο την Εθνικη Επιτροπη Αγνοουμενων δειχνει ποσο κυνικα εχει χρησιμοποιηθει ολ'αυτα τα χρονια το θεμα των αγνοουμενων. Σημερα βεβαια ολοι προσπαθουν να φορτωσουν την ευθυνη γι'αυτο στον πατερ Χριστοφορο. Στην πραγματικοτητα ομως η ευθυνη τους βαραινει ολους.

Δεν ειναι η πρωτη φορα που κυκλοφορουν τα σεναρια για ζωντανους αγνοουμενους. Ξανα και ξανα στο παρελθον δημοσιογραφοι, καναλια και πολιτικοι προσπαθουσαν να συντηρουν αυτη την εικονα και να παιζουν με την αγωνια των συγγενων τους. Για καποια περιοδο μαλιστα, στηθηκε μια ολοκληρη αγορα με παροχη πληροφοριων, βιτεοκασετων κτλ.

Ομαδικοι ταφοι τουρκοκυπριων

Σημερα η κυβερνηση μοιαζει να θελει να κλεισει το θεμα των αγνοουμενων ελπιζοντας οτι θα μπορεσει να καταληξει σε μια συνολικη διευθετηση του κυπριακου. Γι αυτο αφηνει να διαρρεουν διαφορες πληροφοριες για νεκρους αγνοουμενους και ομαδικους ταφους. Μαλιστα μετα την συμφωνια που εγινε για ανταλλαγη στοιχειων για τους αγνοουμενους, για πρωτη φορα η κυβερνηση παραδεχεται οτι υπαρχουν ομαδικοι ταφοι Τουρκοκυπριων, οπως αυτος για τους Τουρκοκυπριους της Τοχνης, ενω μεχρι σημερα το αρνουνταν χαρακτηριζοντας αυτη τη πληροφορια σαν κατασκευασμα της τουρκικης προπαγανδας. Ομολογουν ακομα οτι αρκετοι που βρικονται στο καταλογο αγνοουμενων ειναι νεκροι και γνωριζουν μαλιστα και τους ταφους που ειναι θαμμενοι.

Την ιδια στιγμη οι Αμερικανοι ανακοινωνουν οτι εξακριβωθηκε με την μεθοδο του DNA οτι ο ελληνοκυπριος αγνοουμενος, Α. Χασαπης αμερικανος υπηκοος, ειναι νεκρος ενω μια σειρα απο αλλες «αποκαλυψεις» βλεπουν το φως της δημοσιοτητας.

Η εκμεταλευση βεβαια των συγγενων συνεχιζει με τον πιο χυδαιο τροπο. Ο Αντ-1 βγαζει στον αερα σε επεισοδια (σε στυλ «Καλημερα Ζωη») τη μαρτυρια του τουρκου συνγραφεα Μεχμετ Κιουτσιουκ που πηρε μερος στο πολεμο του '74 και μιλα για ομαδικους ταφους.

Παιζουν με τον πονο των συγγενων

Τα περισσοτερα στοιχεια, απ'ολες αυτες τις «αποκαλυψεις» ειναι γνωστα εδω και χρονια. Ειναι ακομα αρκετα γνωστο για τους ομαδικους ταφους κατα το πραξικοπημα. Κανεις ομως ολ'αυτα τα χρονια δεν τολμησε να πει τα πραγματα με το ονομα τους.

Αυτο βεβαια δεν ηταν μονο ευθυνη καποιων μελων των επιτροπων των συγγενων των αγνοουμενων αλλα ηταν πολιτικη επιλογη των κυβερνησεων, των κομματων και γενικα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης. Ηθελαν να κρατουν το θεμα των αγνοουμενων στην επικαιροτητα για να το χρησιμοποιουν στις διπλωματικες τους μανουβρες, αδιαφορωντας για τον πονο των συγγενων τους. Σημερα που θελουν να κλεισουν το θεμα των αγνοουμενων, αφηνουν ολες αυτες τις πληροφοριες και τις «αποκαλυψεις» να διαρρεουν και ερχονται και απο πανω να το παιξουν οι προστατες των συγγενων απο τους διαφορους επιτηδειους. Γι'αυτο και ερχονται και οι παραδοχες για ομαδικους ταφους και οι υπολοιπες αποκαλυψεις.

Αυτο ειναι οχι μονο χυδαια υποκρισια. Πισω απο τα κροκοδειλια δακρυα για το πονο και τις απωλειες που εφερε ο πολεμος στους απλους ανθρωπους, θελουν να συντηρησουν το κλιμα για ενα νεο πολεμο που να τους επιτρεψει να παρουν την ρεβανς για την ηττα του '74.

Το να παλεψουμε σημερα εναντια στο εθνικισμο και την πολεμοκαπηλεια της κυβερνησης, το να παλεψουμε εναντια στην προοπτικη ενος νεου πολεμου που μας οδηγει αυτη η πολιτικη, ειναι η καλυτερη συνεισφορα για ολους τους απλους ανθρωπους που ηταν τα θυματα των πολεμων και των συγρουσεων στην Κυπρο, ειναι η καλυτερη εγγυηση για να μην εχουμε ξανα νεους νεκρους και αγνοουμενους.

Πετρος Μιχαηλ

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Με απεργιες να "λειωσουμε" το παγωμα των μισθων

συνεχεια απο σελ. 1

Ταυτοχρονα ανοιγουν και το μετωπο των ιδιωτικοποιησεων οπως εκαναν στην ΑΤΗΚ που με την δημιουργια Αρχης Τηλεφωνιας, η οποια θα μπορει να μοιραζει αδειες λειτουργιας σε ιδιωτες.

Η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων συνεχιζουν να κτυπουν τους τομεις της Παιδειας, της Υγειας και των κοινωνικων παροχων. Τα νοσοκομεια διαλυονται και ο πραξικοπηματιας υπουργος υγειας εχει το θρασος να δηλωνει οτι για τα προβληματα φταιμε εμεις που ειμαστε φιλασθενοι. Καρδιοπαθης που μπηκε στο νοσοκομειο Λεμεσου μετα απο καποιο επισοδειο εβγαλε απο πανω του τους ορρους και εφυγε αφου τον ειχαν για ωρες σε τρολλεϋ στο διαδρομο επειδη δεν υπηρχαν κρεβατια.

Ολα αυτα την ωρα που ξοδευουν εκατομμυρια λιρες για τους εξοπλισμους για την αγορα των Τ 80 και τις δοσεις των S 300. Μονο για φετος θα πληρωσουν για δοσεις στα εξοπλιστικα προγραμματα 200 εκ λιρες. Αυτα μεχρι το τελος του χρονου θα τιναξουν το δημοσιονομικο ελλειμα στο 7% του Ακαθαριστου Εγχωριου Προϊοντος απο το 5,5% που ειναι σημερα.

Για να καλυψει αυτα τα ελλειματα η κυβερνηση μας βαζει το χερι στη τζεπη των εργαζομενων ενω συνεχιζει να δινει απλωχερα επιδοτησεις, φοροαπαλλαγες και αλλα «δωρα» για τους ξενοδοχους και τους βιομηχανους. Χαρισε το 15% επιπλεον στο ηλεκτρικο ρευμα στους βιομηχανους και εκανε φοροαπαλλαγες στους ξενοδοχους οπως τα 15 εκατομμυρια που χαρισε στο Κικη του Nisi Beach.

Θησαυριζουν σε βαρος των εργαζομενων και αυξανουν τα κερδη τους. Οι τραπεζες, ανακοινωνουν η μια μετα την αλλη δεκαδες εκατομμυρια λιρες σε κερδη. Η ΣΥΤΑ και η ΑΗΚ πανω απο 20 εκατομμυρια η καθε μια.

Οι πλουσιοι γινονται πλουσιοτεροι και οι φτωχοι φτωχοτεροι. Την ωρα που τα κερδη φτανουν σε αυτα τα υψη οι πραγματικοι μισθοι των εργαζομενων συνεχως μειωνονται και ο αριθμοι των εργαζομενων και των συνταξιουχων που ζουν κατω απο το οριο φτωχιας ολο και μεγαλωνει.

Τερμα στην συνδιαλαγη

Αυτο πρεπει να σταματησει. Η πλειοψηφια της εργατικης ταξης εχει σιχαθει τον Πιττα, τους Ρολογηδες που οδηγουν τις διαπραγματευσεις για την ανανεωση των Συλλογικων Συμβασεων απο το ενα αδιεξοδο στον αλλο, ακολουθωντας την γραμμη της ΟΕΒ. Οι ξενοδοχοϋπαλληλοι εχουν σιχαθει του ξενοδοχους να «κλαιονται» και να θελουν να τους φανε τις κατακτησεις τους. Οι φοιτητες εχουν βαρεθει την κοροϊδια του Χριστοδουλου οπως και οι μαθητες την κοροϊδια του Καππα, του νεοφερμενου «σοσιαλιστη» υπουργου παιδειας.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων απεναντι σ'αυτη την συνολικη επιθεση κρατουν μια σταση αναμονης και συνδιαλλαγης, ακομα και για θεματα που για καθε εργαζομενο ειναι αδιαπραγματευτα, οπως ωραρια και νεοι οροι εργοδοτησης. Αυτη η πολιτικη της αναμονης και της συνδιαλλαγης εχει αποδειχτει αδιεξοδη. Αυτη η πολιτικη ειναι που οδηγησε στο ξεπουλημα αγωνων οπως στο ΑΖΟΥΡ και στο σφαγειο της Κοφινου.

Το ΑΚΕΛ, το μεγαλο κομμα της αντιπολιτευσης, συνεχιζει οπως και την προηγουμενη πενταετια να κρατα μια σταση αναμονης και συνδιαλλαγης. Η αντιπολιτευση του περιοριζεται στα λογια ενω στην πραξη μενει αδρανες.

Στο θεμα της αυξησης του φορου για την αμυνα ακομα δεν εχει παρει καθαρη θεση εναντια. Στο θεμα των ιδιων των εξοπλισμων υποστηριζει και υπερθεματιζει για τα εξοπλιστικα προγραμματα. Στο ζητημα των απολυσεων η ΠΕΟ το εχει ριξει στο ρατσισμο εναντια στους ξενους αντι να οργανωσει την αντισταση στους εργοδοτες. Στο θεμα της ενταξης στην Ε.Ε. εχει κρατησει μια τετοια σταση υποστηριξης που χαιρετιστηκε απο τον κυβερνητικο εκπροσωπο.

Αυτου του ειδους η αντιπολιτευση δεν μπορει να δωσει απαντηση στις επιθεσεις των καπιταλιστων και της κυβερνησης του Κληριδη.

Ταξικη αντιπολιτευση

Αυτο που χρειαζεται ειναι μια αλλη αντιπολιτευση. Μια συνολικη απαντηση στους εργοδοτες και στην κυβερνηση οπως συνολικη ειναι και η επιθεση τους. Οχι απεργιες κατα ξενοδοχειο και επιχειρηση αποσπασματικα και απομονωμενα, ο καθε χωρος δουλειας μονος του. Χρειαζεται απαντηση απο ολη την εργατικη ταξη.

Ο αγωνας καθε εργοστασιου, καθε ξενοδοχειου ή κλαδου πρεπει να μετατρεπεται σε μαχη ολης της εργατικης ταξης. Ιδιαιτερα σημερα οπου 120.000 εργαζομενοι ετοιμαζονται για την ανανεωση των συλλογικων συμβασεων τους και διεκδικουν περιπου τα ιδια αιτηματα.

Χρειαζεται μια πολιτικη ταξικης αντιπαραθεσης γιατι μονο ετσι μπορουμε να σταματησουμε τα αφεντικα. Η επιθεση που δεχομαστε ειναι ταξικη. Τα αφεντικα οργανωμενα και συντονισμενα κτυπουν την εργατικη ταξη και μονο με μια αντιστοιχα οργανωμενη και συντονισμενη απαντηση μπορουμε να τους αντιμετωπισουμε.

Διαθεση υπαρχει. Αυτο δειχνουν οι κινητοποιησεις των φοιτητων, των μαθητων, των λιμενεργατων, των αναπηρων, των μουσικων προηγουμενα και πολλων αλλων. Ηδη εχει φανει οτι, οπου η κυβερνηση βρηκε αντισταση εκανε πισω, οπως με τους λιμενεργατες και τους μαθητες.

Αυτο που χρειαζομαστε ειναι μια Αριστερα που να αξιοποια την εργατικη αγανακτηση και το θυμο και να τους δινει την δυνατοτητα να εκφραστουν αντικυβερνητικα μεσα απο απεργιες και διαδηλωσεις. Που να μπορει να οδηγησει στη νικη τους αγωνες της εργατικης ταξης και της νεολαιας και στην ανατροπη οχι μονο της κυβερνηστικης πολιτικης της λιτοτητας, των περικοπων και των ιδιωτικοποιησεων αλλα και της ιδιας.

Το ΑΚΕΛ εχει δειξει οτι δεν μπορει να το κανει αυτο. Ουτε σαν ΑΚΕΛ, ουτε σαν «Νεα αριστερα» που φιλοδοξει να γινει. Γι'αυτο χρειαζεται μια επαναστατικη οργανωση που να στηριζεται στην εργατικη ταξη και να στηριζει τους αγωνες της. Που κονταρει τον εθνικισμο και τα πολεμοκαπηλα δογματα, που να δηλωνει ξεκαθαρα εναντια στην Ε.Ε, που να οργανωνει τον αγωνα εναντια στις απολυσεις και να υπερασπιζεται τις καταχτησεις των εργαζομενων, που να κτυπα τον ρατσισμο, να υπερασπιζεται τα δικαιωματα των ξενων και να κτιζει την ταξικη ενοτητα των εργατων. Χρειαζομαστε μια αριστερα που να να συνδεει ολες αυτες τις διεκδικησεις και τους αγωνες με τον αγωνα για την ανατροπη του καπιταλισμου, με την επανασταση και τον σοσιαλισμο.

Για το χτισιμο μιας τετοιας αριστερας παλευει η η Εργατικη Δημοκρατια και καλει καθε αγωνιστη της εργατικης ταξης και της νεολαιας να οργανωθει και να παλεψει μαζι μαζι μας.

Η Ε.Ε. δικη τους οι αγωνες δικοι μας

Η κυβερνηση και οι εργοδοτες πανηγυρισαν δεοντως την τελετη εναρξης των ενταξιακων διαπραγματευσεων της Κυπριακης Δημοκρατιας στην Ευρωπαϊκη Ενωση.

Η φιλολογια που αναπτυχθηκε γυρω απο αυτο τον "νεο ιστορικο σταθμο" εχει στοχο να εγκαινιασει τον νεο γυρο επιθεσεων που ετοιμαζει η κυβερνηση των εργοδοτων εναντια στις εργατικες κατακτησεις.

Το επιχειρημα που λεει οτι για να ειμαστε "σωστοι" ευρωπαιοι πρεπει να δεχτουμε την αχρηστευση της ΑΤΑ, φαινομενικα τωρα "νομιμοποιηται". Την ιδιωτικοποιηση των Κυπριακων Αερογραμμων, της ΑΗΚ, των λιμανιων, της ΑΤΗΚ θα πρεπει να την καταπιουμε οχι γιατι αυτο υπαγορευουν τα συμφεροντα του καθε Πιττα, του καθε Ζιβαναρη και του καθε Σιακολα αλλα γιατι αυτο απαιτει η... "Ευρωπη". Θα πρεπει να αναγνωρισουμε σαν "λογικο" και καθολα "ευρωπαϊκο" το παγωμα των μισθων και την ανοδο της ανεργιας στο 10% ή ακομα και 20%.

Θα πρεπει να δεχτουμε τον περιορισμο του δικαιωματος στην απεργια γιατι αυτο σημαινει "εκσυγχρονισμος". Ασχετα αν σε καμια απο τις χωρες της ΕΕ δεν περασε ενα τετοιο αντισυνδικαλιστικο μετρο. Για την ακριβεια, η μονη ευρωπαϊκη χωρα που προσπαθησε σοβαρα να περασει αυτο το μετρο βρισκεται εκτος ΕΕ - ειναι η Τουρκια. Και απετυχε! Αλλα αλλο ειναι να ταυτιζει κανεις τα στυγνα καπιταλιστικα του συμφεροντα με την "πολιτισμενη" Ευρωπη - ψεματα, αληθεια δεν εχει σημασια - και αλλο να τα ταυτιζει με την "ανελευθερη και βαρβαρη" Τουρκια.

Λογαριαζουν λαθος ομως ο Κληριδης, ο Βασιλειου και ο Κασουλιδης. Γιατι τα μηνυματα που ερχονται απο τις χωρες που ειτε ηδη βρισκονται στην ΕΕ ειτε διεκδικουν την ενταξη τους σ'αυτην ειναι μηνυματα φανταστικων εργατικων αγωνων. Οι δημοσιοι υπαλληλοι στη Τουρκια, οι εργαζομενοι της Ολυμπιακης στην Ελλαδα, οι μεταλλεργατες στη Γερμανια, οι γιατροι στη Γαλλια, οι εργαζομενοι στην αυτοκινητοβιομηχανια στην Ισπανια, το Βελγιο και τη Σλοβενια, ολοι αντιστεκονται στα σχεδια των ευρωαφεντικων. Τα ιδια θα βρισκουν ολο και περισσοτερο μπροστα τους και τα ευρωαφεντικα της Κυπριακης Δημοκρατας.

Αν ομως στο εσωτερικο η κυβερνηση Κληριδη στο στοχαστρο της εχει την ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη, στο επιπεδο της ελληνοτουρκικης διαμαχης στο στοχαστρο της εχει τους Τουρκοκυπριους. Καταφερε να αποκλεισει και τους Τουρκοκυπριους αλλα και τη Τουρκια απο την αμεση προοπτικη ενταξης τους στο κλαμπ των ισχυρων της Ευρωπης.

Οι τεσσερεις εναλλακτικες προτασεις Κληριδη για τη συμμετοχη των Τουρκοκυπριων στις ενταξιακες διαπραγματευσεις δεν ηταν τιποτε αλλο παρα τεσσερεις διαφορετικες προτασεις για την παραδοση τους στην ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη.

Για την εργατικη ταξη και τη νεολαια ο αποκλεισμος των Τουρκοκυπριων απο τις ενταξιακες μονο νεα δεινα μπορει να φερει: αυξηση της εντασης, μεγαλυτερο κινδυνο πολεμου, περισσοτερες θυσιες υπο την μορφη "εκτακτων εισφορων" για τους S-300.

Δεν εχουμε κανενα λογο να υποστηριζουμε τους διπλωματικους εκβιασμους της κυβερνησης. Αντιθετα εχουμε πολλους λογους να αντισταθουμε σε μια πολιτικη που ειναι υποκριτικη και ενισχυει την πολεμοκαπηλια.

Να καταργηθει το χαρατσι για την «αμυνα»

Ο Κληρίδης ξεκίνησε την πρώτη του πενταετία στην προεδρία με την αποκατάσταση των 62. Σήμερα "διάλεξε" να αρχίσει τη δεύτερη επιβάλοντας νέα αύξηση στο χαράτσι που ονομάζεται «έκτακτη εισφορά για την άμυνα». Θέλει να το ανεβάσει από 2% πού είναι σήμερα πάνω στο ακαθάριστο εισόδημα στο 3%.

Η φορολογία αυτή άρχισε σαν "έκτακτη εισφορά" για την άμυνα τον Γεννάρη του 1984 μέσα σε ένα κλίμα εθνικιστικής υστερίας που καλιεργήθηκε μετά την ανακύρηξη του τουρκοκυπριακου κράτους. Μετά από 14 χρόνια το "εκτακτη" ξεχάστηκε πια και έμεινε σκέτο το "εισφορά για την άμυνα".

Με αυτό το μέτρο η κυβέρνηση προσπαθεί να χρησιμοποιήσει τον εθνικισμό για να περάσει μια φορολογία που κατω απο διαφορετικές συνθήκες δεν θα ηταν καθόλου ευκολο.

Ελλειματα

Με αυτή την αύξηση η κυβέρνηση στην ουσία προσπαθεί να καλύψει τα ελλείματα στον κρατικο προϋπολογισμο. Αυτό αποκάλυψε σε ραδιοφωνική εκπομπή στον ΑΣΤΡΑ και ο πρόεδρος της Επιτροπής Αμυνας της Βουλής, βουλευτής Τάκης Χατζηδημητρίου, παρα το οτι ο ίδιος τάχτηκε υπέρ της αύξησης της.

Η κυβέρνηση δεν έχει ξεχωριστά ταμεία απο τα οποία δίνει στους διάφορους τομείς. Ολα τα έσοδα, απο τις διάφορες φορολογίες καταλήγουν στο ιδιο ταμείο και η κυβέρνηση απο κει θα πάρει για να δώσει για επιδοτήσεις στους βιομήχανους, άτοκα δάνεια και εγγυήσεις στους ξενοδόχους, για όπλα και μισθούς για τον εαυτο της και τους καραβανάδες.

Ο μόνος λόγος που χρησιμοποιά το ονομα «εισφορα για την άμυνα» γι' αυτη τη φορολογία είναι για να μπορέσει να την περάσει πιό εύκολα, πατώντας πάνω στην ανασφαλεια του κόσμου για τον κίνδυνο πολέμου.

Φαγοπότι για τους εμπόρους του θανάτου

Για πολλούς εμπόρους και καπιταλιστές το "ενιαίο αμυντικό δόγμα" και η αγορά όπλων, η κατασκευή της αεροπορικής και της ναυτικής βάσης σημαίνουν μεγάλα κέρδη.

Ο καυγάς για το ποιός θα φάει περισσότερα οδήγησε στην αποκάλυψη και του σκανδάλου των "τρύπιων κρανών" και της βενζίνης των αρμάτων πού ήταν εκτός προδιαγραφών πρίν από λίγο καιρό.

Την ώρα πού η κυβέρνηση θέλει να αυξήσει την "έκτακτη εισφορά για την άμυνα" η κυβέρνηση και οι οργανώσεις της άρχουσας τάξης, ΟΕΒ και ΚΕΒΕ, θέλουν να επιβάλουν πολιτική σκληρής λιτότητας για τους εργαζομένους. Αρνούνται να δώσουν οποιοσδήποτε αυξήσεις στους μισθούς ενώ απειλούν την ΑΤΑ και γενικά ολα τις εργατικές καταχτήσεις.

Την ώρα που η κυβέρνηση λέει πως δεν υπάρχουν λεφτά για την Πανεπιστημιούπολη, ξοδεύονται εκατοντάδες εκατομμύρια λίρες στους εξοπλισμούς. Μόνο οι S-300 θα στοιχισουν 600 εκατομμυρια λίρες, ενω αλλα 120 εκατομμύρια θα στοιχίσουν τα αρματα Τ-80.

Αφηνει τα νοσοκομεια να διαλύονται γιατί τάχα δεν υπάρχουν λεφτά και ξοδεύει περισσότερο απο 1 εκατομμύριο λίρες την ημέρα για τον στρατό. Αρνείται να προσλάβει δασκάλους και νοσοκόμους και προσλαμβάνει ΕΠΥ και εκατοντάδες νέους αστυνομικούς.

Μας λέει οτι οι εξοπλισμοί είναι απαραίτητοι για την ασφάλεια μας και για να έχουμε ειρήνη στη Κύπρο. Πουθενά και ποτέ οι εξοπλισμοί δεν έφεραν την ειρήνη. Αντίθετα κλιμακώνουν την ένταση και φέρνουν πιο κοντα τον κίνδυνο πολέμου.

Αντισταση

Το ΑΚΕΛ που έχει εκφράσει επιφυλάξεις για την αυξηση της «εισφοράς για την άμυνα», στην ουσία φλερτάρει με την ιδέα της κλιμακωτής "εισφοράς". Ομως η "εισφορά" δεν είναι μόνο αβάστακτη για την τσέπη των εργαζομένων, οπως είπε ο Χριστόφιας, είναι ταυτόχρονα ένας ατσάλινος κρίκος στην εθνικιστική ιδεολογία της ελληνοκυπριακής αρχουσας τάξης που δένει τους εργαζόμενους μαζι της. Είναι το θεμέλιο πάνω στο οποίο η άρχουσα τάξη στηρίζει και καλλιεργεί την αίσθηση του πολιορκημένου μέσα στους εργαζόμενους, πού είναι "αναγκασμένοι" να κάνουν θυσίες για το «κοινό καλό» με τα αφεντικά τους.

Γι αυτό χρειάζεται ενα ξεκάθαρο οχι στην αυξηση της «εισφοράς για την άμυνα». Χρείαζεται ενα ξεκάθαρο οχι στους εξοπλισμούς. Ούτε μία δεκάρα δεν θέλουμε να ξοδεύεται για εξοπλισμούς. Η στρατιωτική υπεροχή που είχαν οι Ελληνοκύπριοι απέναντι στους Τουρκοκύπριους απο την ανεξαρτησία μέχρι το 1974 δεν πρόσφερε καμία προστασία στους άμαχους ούτε απότρεψε τον πόλεμο. Αντίθετα οδήγησε σε καταπίεση και σφαγές σε βάρος των Τουρκοκυπρίων ενω στο τέλος τα ίδια αυτά όπλα στράφηκαν και σε βαρος των Ελληνοκυπρίων αριστέρων και δημοκρατών στο πραξικόπημα του '74.

Γι αυτό ζητούμε να καταργήθει το χαράτσι που ονομάζεται «εισφορά για την άμυνα». Αυτό που μπορεί να αποτρέψει τον πόλεμο δεν είναι τα πολλά όπλα αλλα η καλιέργεια της φιλίας και της εμπιστοσύνης ανάμεσα στους απλούς ανθρώπους των δύο πλευρών. Γι αυτό χρειάζομαστε μια ειλικρινή πολιτική επαναπροσέγγισης.

Μια πολιτική που να δείχνει οτι εχθροί μας δεν ειναι οι απλοί άνθρωποι στην αλλη πλευρά, αλλά οι κεφαλαιοκράτες και οι στρατοκράτες και των δυο πλευρών και πρωτα και κυρια της δικής μας πλευράς που δεν εχουν κανενα δισταγμο να μας πετάξουν στο δρόμο σαν στιμμένη λεμονόκουπα μόλις νοιώσουν οτι δεν κερδίζουν αρκετά και να μας στερήσουν το δικαιωμα στην δουλειά και στη ζωή ή να μας κάνουν τροφή για τα κανόνια για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα τους. Δεν εχουμε τίποτα να κερδίσουμε απο την «εισφορά για την άμυνα». Εχουμε μόνο να χάσουμε.

Σταύρος Σιδεράς

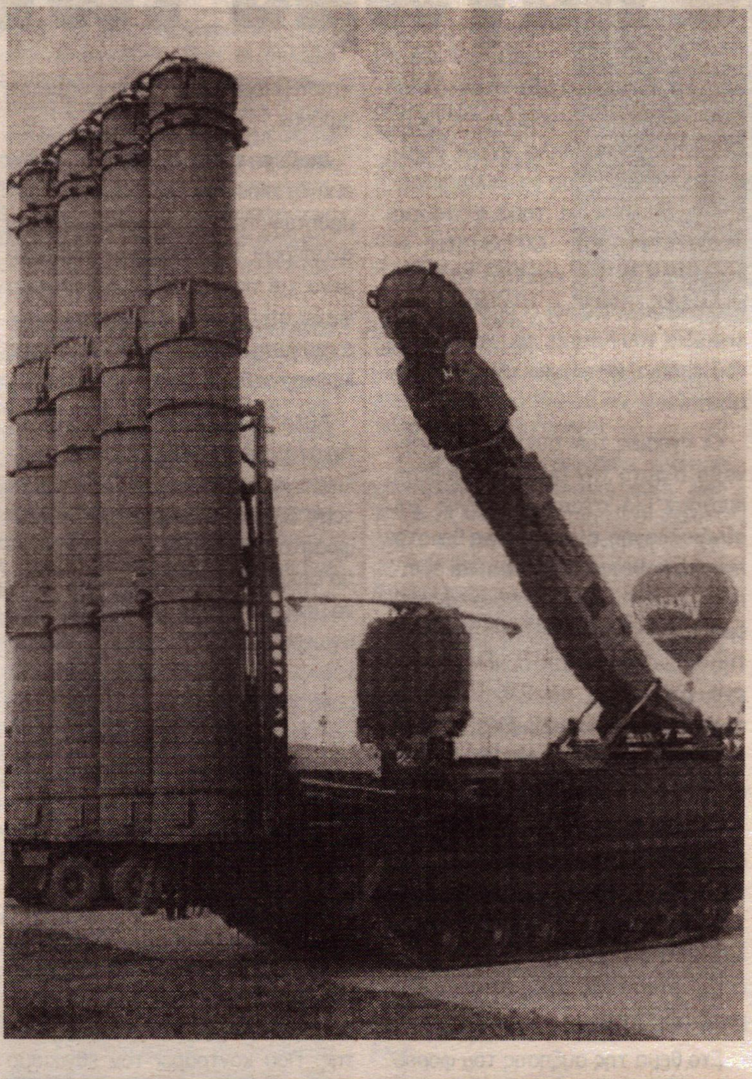

Ψηφισμα με το οποιο η Εργατικη Δημοκρατια μαζευει υπογραφες εναντια στην αυξηση της "εισφορας για την αμυνα".

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ "ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ"

Η κυβέρνηση εξάγγειλε νέα αύξηση της "έκτακτης εισφοράς γιά την άμυνα" για να καλύψει τα ελλείμματα της και να συνεχίσει τα εξοπλιστικά προγράμματα.

Μας λένε οτι με τους εξοπλισμούς θα μπορέσουμε να έχουμε ειρήνη. Αυτό είναι ψέμα. Οι στρατιωτικοί εξοπλισμοί ούτε την ειρήνη μπορούν να φέρουν, ούτε σε δίκαιη λύση μπορούν να οδηγήσουν. Αντίθετα αυξάνουν το κλίμα έντασης και σοβινισμού και φέρνουν το κίνδυνο πολέμου πιο κοντά, οπως παρολίγο να γίνει πέρυσι κατα τη διάρκεια των ασκήσεων "Νικηφόρος" και "Τόρος".

Μόνο την κυβέρνηση, την άρχουσα τάξη και τους στρατοκράτες σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο εξυπηρετούν γιατί τους ενισχύουν στον ανταγωνισμό τους για το ποιά πλευρά θα είναι κυρίαρχη δύναμη στην περιοχή.

Εμάς μας θέλουν μόνο για να πληρώνουμε τον "λογαριασμο". Να χύνουμε τον ιδρώτα και το αίμα μας για χάρη τους. Χάρισαν πρόπερσι 17 εκατομμύρια λίρες στις εταιρείες πετρελαιοειδών, απαλλάσοντας τες απο την "εισφορά για την άμυνα" και σήμερα ζητούν απο μας να πληρώσουμε την αύξηση της.

Θέλουν να παγώσουν τους μισθούς, να κόψουν την ΑΤΑ, απολύουν χιλάδες κόσμο γιατί τάχα δεν αντέχουν το κόστος και τώρα ζητούν να μας πάρουν και 1% απο πάνω. Χρειάζεται πολύ θράσος για να έρχεται ο Υπουργός Οικονομικών και να μας λέει οτι καλοπερνούμε και έχουμε ολοι φιλιπινέζες και πάμε τα Σαββατοκυρίακα στην Αθήνα για ψώνια. Ο ίδιος και οι όμοιοι του σίγουρα καλοπερνούν, αλλα η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων βλέπουμε καθημερινά τα βιοτικό μας επίπεδο να πέφτει και τις υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας να διαλύονται. Αφήνουν τα νοσοκομεία και τα σχολεία να ρημάζουν και πετάνε εκατομμύρια για τάνκς, όπλα και πυραύλους.

Οι εξοπλισμοί και η "εκτακτη εισφορά για την άμυνα" έρχονται σε αντίθεση με τα φιλειρηνικά αισθήματα των απλών ανθρώπων και αποκαλύπτουν πόσο υποκριτικές είναι οι διακηρύξεις της κυβέρνησης και των επισήμων οτι τάχα θέλουν επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους.

Εκφράζουμε την έντονη αντίθεση μας με την αύξηση της "έκτακτης εισφοράς για την άμυνα" και ζητούμε την πλήρη κατάργηση της. Καλούμε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις να αντιδράσουν σε αυτό το νέο φορομπηχτικό χαράτσι και καλούμε τα κόμματα να το καταψηφίσουν στη Βουλή.

Η αποχή των μαθητών ανάγκασε το Υπουργείο Παιδείας να υποχωρήσει

Χαμός έγινε τις τελευταίες μέρες στα λύκεια. Μετά την ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας για αλλαγές στην ύλη των προεισαγωγικών εξετάσεων που ήρθε «ουρανοκατέβατα» στη μέση του σχολικού έτους, μαθητές και γονείς αντέδρασαν.

Ενώ οι οργανωμένοι γονείς προτίμησαν να περιμένουν τη γνωμάτευση της Γενικής Εισαγγελίας, οι μαθητές αποφάσισαν να κατεβούν σε δίωρη αποχή τη Δευτέρα 30 Μαρτίου. Το υπουργείο χαρακτήρισε αυτή την αποχή «αντιδεοντολογική», αφού το θέμα ήταν ακόμα υπό συζήτηση. Η γνωμάτευση όμως της Γενικής Εισαγγελίας που ζητά την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και κρίνει την ενέργεια του Υπουργείου σαν αντισυνταγματική, δείχνει ποιού η στάση ήταν «αντιδεοντολογική».

Τελικά η πίεσης που ασκήθηκε πάνω στην κυβέρνηση από τους μαθητές φαίνεται οτι έπιασε τόπο και μάλλον θα αναγκαστεί να αποσύρει τις αλλαγές που επέβαλε ετσιθελικά.

Η αποχή έδειξε πως υπάρχει η διάθεση μέσα στους μαθητές να κινητοποιηθούν για να βρουν το δίκιο τους. Επρεπε ομως να οργνωθεί καλύτερα και να καλεστεί και μια κεντρική κινητοποίηση των μαθητών την ώρα της αποχής για να μπορέσει αυτή η διάθεση των μαθητών να μετατραπεί σε δράση.

Μέσα σε μια τέτοια κινητοποίηση θα μπορούσαν οι μαθητές να προβάλουν και τα άλλα τους αιτήματα, όπως στολή, υπέρογκη ύλη, έλλειψη αιθουσών, έλλειψη καθηγητών, μεγάλος αριθμός μαθητών μέσα στις τάξεις.

Γι' αυτό χρειάζεται να υπάρχουν σοσιαλιστές μαθητές μέσα στα σχολεία, που να μπορούν να συνδέουν όλα τα προβλήματα των μαθητών με το άδικο σύστημα στο οποίο ζούμε και να μπορούν να πείθουν τους συμμαθητές και τους καθηγητές τους ότι μόνο μέσα από κοινές κινητοποιήσεις μπορούν να καλυτερέψουν τις συνθήκες στις οποίες φοιτούν ή δουλεύουν.

Δέσποινα Μαύρου

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΥΡΚΙΑ: Κριση απο τα πανω και εργατικη αντισταση απο τα κατω

Οι δημοσιοι υπαλληλοι λυγισαν Γιλμαζ και στρατηγους

Ενα μολις χρονο μετα το "απαλο" πραξικοπημα που υποχρεωσε την κυβερνηση του Ερμπακαν σε παραιτηση, ο νεος πρωθυπουργος της Τουρκιας Μεσουτ Γιλμαζ - το "αποπαιδι" των στρατιωτικων συμφωνα με την Τανσου Τσιλερ - βρεθηκε σε ρηξη με τους στρατηγους κατηγορωντας τους οτι προσπαθουν να παρεμβουν στο εργο της κυβερνησης.

Οπως πριν ενα χρονο ετσι και σημερα το Συμβουλιο Ασφαλειας των στρατιωτικων δικαιολογει την παρεμβαση του προβαλλοντας την "απειλη του ισλαμισμου".

Στην πραγματικοτητα, αυτο που δημιουργει την ενταση στις σχεσεις πολιτικης ηγεσιας και στρατιωτικων ειναι δυο μεγαλα προβληματα που ουτε ο ισλαμιστης Ερμπακαν, ουτε ο λαϊκος Γιλμαζ, αλλα ουτε και οι ιδιοι οι στρατιωτικοι δεν καταφεραν να λυσουν για την τουρκικη αρχουσα ταξη: Δεν καταφεραν να τσακισουν την εξεγερση των Κουρδων αλλα ουτε και να αποτρεψουν το ξεδιπλωμα των εργατικων αγωνων.

Οι προσφατες επιδρομες σε κουρδικα χωρια, οι συλληψεις, οι δολοφονιες και οι βομβαρδισμοι του ιρακινου Κουρδισταν - που βρισκεται στη "ζωνη ασφαλειας" του ΟΗΕ - δεν εχουν πετυχει τιποτα.

Απο την αλλη, οι φανταστικες κινητοποιησεις δεκαδων χιλιαδων εργαζομενων στο δημοσιο τομεα τσακισαν τα σχεδια της τουρκικης κυβερνησης να απαγορευσει το δικαιωμα της απεργιας στις "ουσιωδεις υπηρεσιες" και να καταργησει τις συλλογικες συμβασεις σε μια σειρα απο κλαδους. Οι κινητοποιησεις σε ολες τις μεγαλες πολεις της Τουρκιας αναγκασαν την κυβερνηση αρχικα να αναβαλει τη συζητηση του σχετικου νομοσχεδιου και τελικα να το αποσυρει.

Οπως χαρακτηριστικα δηλωσε ενας εργαζομενος στην εφημεριδα Sosyalist Isηi, «γινεται ολοενα και πιο φανερο οτι ενω το μαχαιρι του Συμβουλιου Ασφαλειας και της κυβερνησης δειχνει προς τους Ισλαμιστες ειναι εμας που εχει στοχο να καρφωσει».

Δεν ειναι καθολου τυχαιο οτι και εδω τα ΜΜΕ προτιμησαν να επικεντρωθουν και να "εξηγησουν" τη σημερινη κριση στη Τουρκια σαν προϊον της "απειλης των ισλαμιστων".

Γιατι οι πραγματικοι στοχοι των αφεντικων της Τουρκιας δεν διαφερουν ποσως απο τους στοχους των Ελληνοκυπριων ομολογων τους. Και αυτοι στοχευουν στη καταργηση του δικαιωματος της απεργιας, και αυτοι θελουν να περασουν μια σειρα απο αντισυνδικαλιστικα μετρα - Να υποχρεωσουν τελικα τους εργαζομενους να πληρωσουν τα σπασμενα της κρισης τους.

Η νικη των εργαζομενων στο δημοσιο τομεα στη Τουρκια στελνει δυνατο το μηνυμα της αναγκης μαζικων και δυναμικων αγωνων και απο τους ελληνοκυπριους εργαζομενους για να παγωσουν τα σχεδια των "δικων" τους αφεντικων και της "δικης" τους κυβερνησης.

Ο κοινος προσανατολισμος των αφεντικων Κυπρου - Τουρκιας παρουσιαζει και ενα παρομοιο σκηνικο αδιεξοδων και πολιτικης κρισης στις αντιστοιχες και αντιπαλες αρχουσες ταξεις.

Ο δεξιος Γιλμαζ συγκυβερνα με τον "σοσιαλιστη" Ετζεβιτ που ειναι ολος "μαγκια και λεβεντια", ενω η ιδια η διατηρηση τους στη κυβερνηση εξαρταται απο την υποστηριξη που δεχονται στη βουλη απο το μη-συγκυβερνον κομμα του σοσιαλδημοκρατη Μπαϊκαλ. Μετα την τελευταια συναντηση του Συμβουλιου Ασφαλειας, τα κομματα ζητουν μια πολιτικη, κοινοβουλευτικη διεξοδο απο την κριση. Οι στρατιωτικοι απο την πλευρα τους ζητουν την "ανασυγκροτηση" και τον "εκσυχρονισμο" των πολυδιασπασμενων κομματων της δεξιας και της αριστερας ωστε να προσφερουν τη δυνατοτητα σχηματισμου "σταθερων" κυβερνησεων. Στο μεταξυ οι στρατιωτικοι φαινεται να προβαλλουν σαν αναγκαιοτητα το σχηματισμο μιας υπηρεσιακης "οικουμενικης" κυβερνησης - με ή χωρις τον Γιλμαζ - και την διεξαγωγη εκλογων το ερχομενο φθινοπωρο. Τα σεναρια ανθιζουν.

Το βεβαιο ειναι ενα: Ενω η αρχουσα ταξη της Τουρκιας ειναι διαιρεμενη, ενω η κυβερνηση ειναι αδυναμη και η οικονομια εχει τα χαλια της, οι τονοι της ταξικης πολωσης δεν προκειται να πεσουν το επομενο διαστημα. Αντιθετα η φανταστικη νικη των δημοσιων υπαλληλων δειχνει προς την κλιμακωση των αγωνων.

Δαφνος Οικονομου

Nasıl bir devrimci parti

Nükleer santrale hayır

ABD: Körfez'den elini çek

Troçki'nin marksizmi

Sosyalist İşçi

Saldırıya karşı tek silah:

Grev

11 Aralık'ta KESK iş bırakıyor, DİSK 16 Aralık'ta Ankara'da:

Destekleyelim!

ΑΠΕΡΓΙΑ ειναι ο πρωτοσελιδος τιτλος του Sosyalist Isci (Σοσιαλιστης Εργατης) - της δεκαπενθημερης εφημεριδας της αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στη Τουρκια. Ειδικη εκδοση της εφημεριδας που κυλοφορησε μεσα στη βραση των κινητοποιησεων των δημοσιων υπαλληλων τον περασμενο Μαρτη πουλησε πανω απο 1500 φυλλα ενω πουληθηκαν αλλα 400 περιπου αντιτυπα του Enternational Sosyalizm, του περιοδικου της Οργανωσης. Το κυμα διαμαρτυριας που ανοιξε και που ξεπερασε καθε προηγουμενο στην ιστορια της Τουρκιας δεν προκειται να κοπασει.

ΚΟΣΟΒΟ: Η λυση βρισκεται στην ενοτητα των εργατων

Εκατοντάδες νεκροί, χιλιάδες πρόσφυγες, χωριά που κάηκαν ή ερημώθηκαν είναι ο απολογισμός της σφαγής που έκανε ο Μιλόσεβιτς στο Κοσσυφοπέδιο.

Το Κόσσοβο θεωρείται "επαρχία" της Σερβίας αλλά μόνο το 10% του πληθυσμού είναι Σέρβοι. Το 90% είναι Αλβανοί και οι περισσότεροι απ'αυτούς έχουν εξεγερθεί με αίτημα την ανεξαρτησία τους από την Σερβία. Η δολοφονική αντίδραση του Μιλόσεβιτς - στέλνοντας ειδικές δυνάμεις να καταστείλουν την εξέγερση - δεν είναι καινούρια. Είναι ο τρόπος με τον οποίο προσπαθεί να διοικήσει το Κόσσοβο τα τελευταία εννέα χρόνια.

Διωγμοί

Μέσα από τις κινητοποιήσεις τους οι Κοσσοβάροι την δεκαετία του '60, του '70 και του '80 κέρδισαν την αναγνώριση "της σχετικής τους αυτονομίας". Το δικαίωμα να χρησιμοποιούν την αλβανική γλώσσα και την ίδρυση του πανεπιστημίου της Πρίσνας. Παρόλες τις παραχωρήσεις πού πήραν, το κύριο πρόβλημα τους παρέμεινε. Η φτώχεια.

Το Κοσσυφοπέδιο ήταν η φτωχότερη περιοχή της πρώην Γιουγκοσλαβίας και μία από τις φτωχότερες περιοχές της Ευρώπης. Το 1980 η ανεργία έφτανε στο Κοσσυφοπέδιο το 40% και το εισόδημα τους ήταν το 1/3 του μέσου όρου του γιουγκοσλάβικου εισοδήματος.Η εκμεταλλεύση και η φτώχεια είναι ο πραγματικός υποκινητής της εξέργεσης των Κοσοβάρων ανεξάρτητα απο τις σημαίες και τα εθνικά εμβλήματα που κουβαλάνε οι διαδηλωτές.

Καθώς η οικονομική κρίση φουντώνει ο Μιλόσεβιτς το 1989 χρησιμοποιεί την σερβική μειονότητα στο Κόσσοβο για να διεγείρει τον σέρβικο εθνικισμό. Χρησιμοποιεί τους Αλβανούς σαν εξιλαστήρια θύματα μέσα από ρατσιστικά ψέματα και σοβινιστικές διαδηλώσεις. Τα τανκς μπαίνουν στην Πρίσνα και καταργεί τη σχετική αυτονομία των Αλβανών. Οι φυλακές γεμίζουν με αλβανούς "τρομοκράτες". Λίγο αργότερα ξεσπάει ο πόλεμος στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

Συμφωνία του Ντέιτον

Οι ηγεσίες των ΗΠΑ και της Ε.Ε. απειλούν να "τιμωρήσουν" τον Μιλόσεβιτς με στρατιωτική επέμβαση σε βάρος των Σέρβων. Ισχυρίζονται ότι λειτουργούν σαν μιά δίκαιη αστυνομία που υπερασπίζεται τα δικαιώματα των Αλβανών. Αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα. Τα τελευταία εννέα χρόνια που ο Μιλόσεβιτς καταπατούσε τα ανθρώπινα δικαιώματα και την δημοκρατία των Κοσοβάρων οι μεγάλες δυνάμεις σιωπούσαν. Αρνιούνται ν'αναγνωρίσουν την κυβέρνηση του Ιμπραήμ Ρουγκόβα.

Για τους ηγέτες των μεγάλων δυνάμεων οι διαδηλωτές που συγκρούονται με την σέρβικη αστυνομία και τον στρατό είναι "εξτρεμιστές". Ο υπουργός Εξωτερικών της Βρετανίας Ρόμπιν Κουκ έδωσε το πράσινο φως στον Μιλόσεβιτς να καταπνίξει τους Κοσοβάρους. Ο Κουκ μετά τις σφαγές των Σέρβων είπε ότι "*οι αρχές του Βελιγραδίου χτυπούν την τρομοκρατία και ανεπιφύλακτα καταδικάζουμε την τρομοκρατία*". Οι δυτικές δυνάμεις είναι ενάντια στην ανεξαρτησία του Κόσσοβο και θέλουν να παραμείνει κομμάτι της Σερβίας.

Οι ηγέτες των μεγάλων δυνάμεων όπως έδειξε ο πόλεμος στη Βοσνία όχι μόνο την ειρήνη δεν μπορούν να φέρουν αλλά κουρδίζουν την ωρολογιακή βόμβα που ονομάζεται Βαλκάνια. Η "λύση" που προτείνουν είναι η λύση της Συμφωνίας του Ντέιτον που επέβαλαν στη Βοσνία. Λέγανε ότι Σέρβοι, Κροάτες, Μουσουλμάνοι δεν μπορούν να ζήσουν μαζί γι'αυτό έπρεπε να χωριστούν. Το 1992 μοίρασαν τη Βοσνία σε τρία καντόνια. Ενας χωρισμός που έδωσε το πράσινο φως στους εθνικιστές ηγέτες όχι μόνο ν'αρπάξουν όσο πιο πολύ έδαφος για την "δική τους περιοχή" αλλά να τις καθαρίσουν από τις "ξένες εθνότητες". Για το μόνο που νοιάζονται είναι να υπάρχει "σταθερότητα" και το ποιός θα κερδίσει πιό πολλές σφαίρες πολιτικής και οικονομικής επιρροής στα Βαλκάνια.

Ευκαιρίες

Η ελληνική κυβέρνηση από την μία μιλάει για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κι από την άλλη ο Πάγκαλος τρέχει να συνομιλήσει με τον Μιλόσεβιτς. Αυτή η πολιτική των "ίσων αποστάσεων" μεταξύ Μιλόσεβιτς, Κλίντον και Ε.Ε. δεν είναι τυχαία. Οι έλληνες τραπεζίτες, βιομήχανοι, κερδοσκόποι έχουν κάνει τεράστιες βουτιές στην περιοχή,αφού η Ελλάδα έχει εξαιρεθεί απο το εμπάργκο της Ε.Ε.. Οι επενδύσεις τους από Βουλγαρία σε Αλβανία σε Σερβία είναι εκατομμυρίων δολαρίων.

Η Δέλτα, Ιντρακομ, η 3Α έχουν μπεί μέσα στην περιοχή. Μέχρι και ο ΟΤΕ αγόρασε 20% του σερβικού οργανισμού τηλεποικινωνιών. Υποστηρίζουν τον Μιλόσεβιτς για να τσακίσει την εξέγερση των Κοσσοβάρων που απειλεί να απλωθεί στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας. Αλλά κρατάει και τις αποστάσεις από τις ακραίες πράξεις που μπορούν να προκαλέσουν ένα εμπάργκο της διεθνούς κοινότητας και οι ζημίες για τους έλληνες καπιταλιστές θα είναι ανυπολόγιστες.

Δυστυχώς και το ΑΚΕΛ, ούτε λίγο ούτε πολύ υποστηρίζει οτι η εξέγερση στο Κόσσοβο είναι "τεχνητή", ότι είναι αμερικάνικος δάκτυλος. Το *Εργατικό Βήμα* σε άρθρο του αρχισυντάκτη Κώστα Γραικού, ισχυρίζεται οτι η εξέργεση των Κοσσοβάρων είναι μια αμερικάνικη ραδιουργία για να απομονωθεί η Ελλάδα απο τα υπόλοιπα βαλκανικά κράτη ευνοώντας την Τουρκία. Για να καταλήξει οτι οι ελληνοκύπριοι εργαζόμενοι έχουν κάθε λόγο να ταυτιστούν με τον "αντιμπεριαλιστή" Μιλόσεβιτς.

Αυτή η ανάλυση είναι επικίνδυνη. Το αντίδοτο στις ιμπεριαλιστικές απειλές των ΗΠΑ, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ δεν είναι η συστράτευση με τους εθνικιστές του "Ελλάς, Σερβία, Συμμαχία", ούτε η ευθυγράμμιση με το σφαγέα Μιλόσεβιτς.

Η λύση

Η μοναδική δύναμη που μπορεί πραγματικά να σταθεί στο πλευρό των εξεγερμένων του Κοσσυφοπεδίου και ν'ανατρέψει τα σχέδια του Μιλόσεβιτς είναι οι ίδιοι οι εργάτες της Σερβίας. Οι απεργίες στην αυτοκινητοβιομηχανία Ζάσταβα ενάντια σε καθυστερήσεις πληρωμών, σε αντιεργατικούς νόμους και την λιτότητα έχουν αγκαλιάσει κι εργαζόμενους στους δήμους, καθηγητές και λεωφοριατζήδες. Ο Μιλόσεβιτς αντιμετωπίζει αυτές τις κινητοποιήσεις με αστυνομική καταστολή.

Ο Μιλόσεβιτς αντιμετωπίζει αυτές τις κινητοποιήσεις με αστυνομική καταστολή. Ο Μιλόσεβιτς είναι ο εχθρός και για τους εργαζόμενους της Σερβίας και για τους εργαζόμενους του Κοσσυφοπεδίου. Οι συνδέσεις δεν είναι δυσκολο να γίνουν. Μέσα στον Μάρτη έγινε διαδήλωση στο Βελιγράδι ενάντια στις σφαγές των Κοσοβάρων.

Μόνο οι αγώνες των εργατών σε Αλβανία, Σερβία, Ελλάδα, Βουλγαρία, Τουρκία μπορούν να τσακίσουν τους εθνικιστές ηγέτες και να ανατρέψουν τις άρχουσες τάξεις αυτών των χωρών να σταματήσουν μιά για πάντα την καταπίεση και την εκμετάλλευση, ενώνοντας τις εργατικές τάξεις των Βαλκανίων στον κοινό αγώνα για τον σοσιαλισμό.

Δέσποινα Καραγιάννη

Ο διαλογος για τη Σοσιαλδημοκρατια και τη

Επιστροφη στο μ

Η συζητηση για την δημιουργια «μεγαλου σοσιαλδημοκρατικου κομματος» που ανοιξε λιγο πριν τις εκλογες εχει παρει σημερα νεες διαστασεις.

Εκτος απο την ΕΔΕΚ που θελει να γινει το ΠΑΣΟΚ της Κυπρου, στη συζητηση εχει μπει και το ΑΚΕΛ με αποφαση της Κ.Ε. και διεκδικει να ηγηθει της προσπαθειας για την δημιουργια «Νεας Αριστερας». Μια αποφαση που χαιρετιστηκε απο διαφορους οπως ο Ακης Φαντης που θελει να την δει να καταληγει στη «*θεσμοθετηση ενος Δημοκρατικου Κογκρεσου της κεντροαριστερας*» ή οπως ο Νικος Τριμικλινιωτης που προσπαθει να την τραβηξει σε «*ενα αριστερο εκσυχρονισμο*».

Η ΕΔΕΚ βεβαια δεν μπορει, οσο και να το θελει να γινει το ΠΑΣΟΚ της Κυπρου αφου παντα ηταν ενα μικροαστικο κομμα με ελαχιστους δεσμους και επιρροη μεσα στην οργανωμενη εργατικη ταξη. Καμια ομοιοτητα δεν εχει με τα Σοσιαλδημοκρατικα ή Εργατικα Κομματα της Ευρωπης. Ακομα και το προθεμα «Σοσιασιαλιαστικο Κομμα» μπροστα στο ΕΔΕΚ που σημαινε «Ενιαια Δημοκρατικη Ενωση Κεντρου», το προσθεσε μετα το '74 για να εκμεταλλευτει τη ριζοσπαστικοποιηση που υπηρχε εκεινη τη περιοδο. Ειναι απιθανο να καταφερει να πεισει τους αγωνιστες της εργατικης ταξης οτι μπορει να εκφρασει οποιαδηποτε σοσιαλιστικη προοπτικη, ιδιαιτερα σημερα που εχει φορτωθει ενα μεγαλο μερος της ευθυνης για την εκλογικη νικη του Κληριδη και συμμετεχη στην κυβερνηση του.

Στην ουσια τον χωρο της παραδοσιακης σοσιαλδημοκρατιας στη Κυπρο τον καλυπτει το ΑΚΕΛ εδω και πολλα χρονια. Οπως γραφει και ο Πανικος Χαμπας στη «Χαραυγη»: «*Το ΑΚΕΛ - Ανορθωτικο Κομμα Εργαζομενου Λαου - μονο απο την ονομασια του εκφραζει τετοιες πλατειες μαζες που ξεπερνα ακομη και τα Ευρωπαϊκα Εργατικα Κομματα. Το ΑΚΕΛ πετυχε μεσα απο τη δραση του να εχει τετοια εμβελεια αγκαλιαζοντας τον Κυπριακο Λαο και να καταστει ο πολιτικος καθοδηγητης οχι μοναχα της εργατικης ταξης και της αγροτιας αλλα ολων των εργαζομενων, των μικροαστων, των μικρομεσαιων, των οικογενειακων επιχειρησεων, των διανοουμενων ακομη και των ανθρωπων εκεινων με βαθιες θρησκευτικες ριζες*».

Μπορει βεβαια η πολιτικη του ΑΚΕΛ να ηταν η πολιτικη της Σοσιαλδημοκρατιας ή των Ευρωπαϊκων Εργατικων Κομματων, αλλα επισημα δηλωνε Κομμουνιστικο Κομμα. Η προταση για δημιουργια «Νεας Αριστερας» ερχεται να διακυρηξει και επισημα αυτο που ισχυε ετσι και αλλοιως εδω και αρκετα χρονια. Μεσα σε αυτη τη πορεια το ΑΚΕΛ μπορει ν' αλλαξει ακομη και το ονομα του και να γινει «Εργατικο Κομμα» στα προτυπα του βρεττανικου Εργατικου Κομματος. Οταν ο Χριστοφιας ρωτηθηκε απο δημοσιογραφο αν σκεφτεται καθολου αυτη την προοπτικη απαντησε οτι το «*σκεφτεται καθημερινα*».

Ποιο μελλον και ποια προοπτικη μπορουν να προσφερουν στην εργατικη ταξη αυτα τα σοσιαλδημοκρατικα ή Εργατικα Κομματα;

Ιστορια προδοσιων

Για να καταλαβουμε το μελλον της Σοσιαλδημοκρατιας πρεπει να δουμε το παρελθον και το παρον της.

Τα Σοσιαλδημοκρατικα κομματα εμφανιζονται σαν επαναστατικα κομματα στην αρχη. Στην ιδρυση της γερμανικης Σοσιαλδημοκρατιας συμμετειχε ο ιδιος ο Εγκελς ενω ο Λενιν ηταν απο τους πρωταγωνιστες της ρωσικης Σοσιαλδημοκρατιας. Σ'αυτη τη περιοδο ηταν κομματα μαζικα, επαναστατικα, με γερους δεσμους με την εργατικη ταξη. Ιδιαιτερα η γερμανικη Σοσιαλδημοκρατια.

Η αναπτυξη, επεκταση και σταθεροτητα του καπιταλισμου στα τελη του 19ου αιωνα, εδωσε την δυνατοτητα στις αρχουσες ταξεις των αναπτυγμενων καπιταλιστικα χωρων να παραχωρησουν καποια ωφεληματα στην εργατικη ταξη. Αυτο εκανε ενα κομματι της εργατικης ταξης και της ηγεσιας της να τραβηχτει στις ρεφορμιστικες ιδεες. Στις ιδεες που λενε οτι ο καπιταλισμος δεν χρειαζεται να ανατραπει, μπορει να μεταρρυθμιστει και να διορθωθει προς οφελος των εργατων.

Απο τον Μπερνσταϊν και τον Καουτσκυ στον Μπλερ

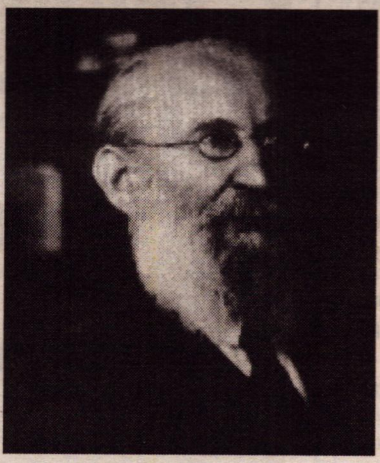

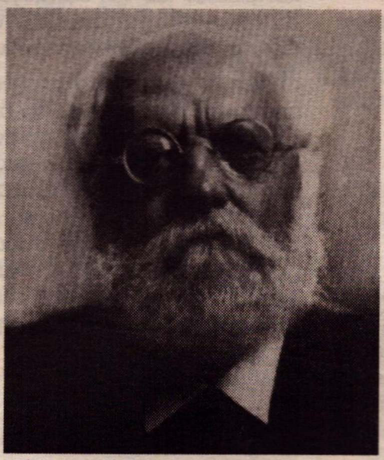

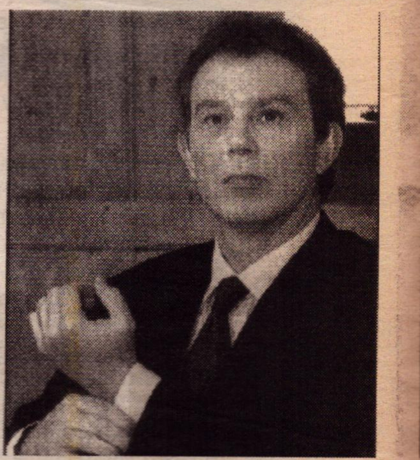

Αυτη ηταν η βαση της εμφανισης του ρεφορμισμου που επηρεασε τα Σοσιαλδημοκρατικα κομματα μεσα στα οποια δημιουργηθηκαν δυο τασεις. Μια δεξια που υποστηριζε την μεταρρυθμιση, με κυριους εκφραστες τους Μπερσταϊν, Καουτσκυ και αλλους, και μια αριστερη, επαναστατικη, με εκφραστες τον Λενιν, τη Ροζα Λουξεμπουργκ και αλλους.

Η μεγαλη ρηξη ηρθε με το ξεσπασμα του Α' Παγκοσμιου Πολεμου. Τα Σοσιαλδημοκρατικα Κομματα μεχρι τοτε δηλωναν οτι ο επερχομενος πολεμος θα ηταν ενας ιμπεριαλιστικος και αν ξεσπουσε θα προσπαθουσαν να τον μετατρεψουν σε εμφυλιο και να οδηγησουν στην ανατροπη του καπιταλισμου. Με το ξεσπασμα του πολεμου ομως κανουν την ιστορικη τους «υπερβαση», συντασσονται με τις αστικες τους ταξεις και υποστηριζουν την «αμυνα της πατριδας» ανοιγοντας τον δρομο για να ξεκινησει το μεγαλυτερο σφαγειο που γνωρισε μεχρι τοτε η ανθρωποτητα.

Οι «υπερβασεις» της Σοσιαλδημοκρατιας ειναι μια ιστορια διαρκων προδοσιων της εργατικης ταξης με τεραστιο κοστος σε ανθρωπινες ζωες αλλα πανω απ' ολα σε πισωγυρισμα του κινηματος. Οταν ξεσπασε η γερμανικη επανασταση του 1918, οι Σοσιαλδημοκρατες ηταν αυτοι που αναλαβαν να την καταστειλουν και ηταν αυτοι οι ιδιοι που δολοφονουσαν τους παλιους τους συντροφους, αναμεσα τους τη Ροζα Λουξεμπουργκ και τον Καρλ Λημπνεχτ.

Απο αυτη την ρηξη με τη Σοσιαλδημοκρατια δημιουργηθηκαν τα Κομμουνιστικα Κομματα και η Γ' Διεθνης. Μετα την επικρατηση του Σταλινισμου ομως και την ηττα της επαναστασης στη Ρωσια τα Κομμουνιστικα κομματα εχασαν τον επαναστατικο τους χαρακτηρα και εγιναν και αυτα ρεφορμιστικα. Αρχισαν και αυτα τις δικες τους «υπερβασεις». Ακολουθησαν την θεωρια των σταδιων, που μεταθετε την σοσιαλιστικη προοπτικη στο ακαθοριστο και μακρινο μελλον και συνεργαστηκαν με τους αστους. Τετοιες «υπερβασεις» ηταν που οδηγησαν στην ηττα την επανασταση στην Κινα το '27, στην Ισπανια το '36, στην Ελλαδα το '44 στη Χιλη το '73 και πολλα αλλα.

Συγκλιση

Απο τοτε αρχισε μια πορεια συγκλισης των Κομμουνιστικων κομματων με τη σοσιαλδημοκρατια και σημερα ειναι πολυ δυσκολο αν οχι αδυνατο να διακρινει κανεις που διαφερει η πολιτικη τους. Ιδιαιτερα το ΑΚΕΛ εχει σοσιαλδημοκρατικοποιηθει στην ουσια της πολιτικης του εδω και καιρο. Αρχισε ομως να μιλα ανοιχτα γι αυτο μετα την καταρρευση της ΕΣΣΔ και των καθεστωτων της Α. Ευρωπης.

Οι ιστορικες «υπερβασεις» του ΑΚΕΛ δεν ηταν ουτε μικρες ουτε ανωδυνες για την εργατικη ταξη. Η υποστηριξη του συνθηματος της ενωσης στην δεκαετια του '40 αποτελεσε την αρχη της διασπασης της εργατικης ταξης στη Κυπρο σε Ελληνες και Τουρκους ενω αργοτερα εδωσε ανοιχτη υποστηριξη στη κυβερνηση Μακαριου οταν προσπαθησε να βαλει χερι στους τουρκοκυρπιους, με τα 13 σημεια και την απομονωση τους στους θυλακες.

Τα τελευταια τριαντα χρονια το ΑΚΕΛ εχει υιοθετησει ολες τις βασικες επιλογες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου. Σημερα ταυτιζεται πλεον και με τα τελευταια κομματια αυτης της πολιτικης, οπως την υποστηριξη ενταξης στην Ε.Ε., το «Δογμα», τους S-300. Σαν υπερμαχος του «εκσυχρονισμου» της οικονομιας και της κοινωνιας, μιλα ανοιχτα για τα «προτερηματα» της μικτης οικονομιας, ενω δηλωνει οτι «*εκει που χρειαζεται δεν θα διστασει να υποστηριξει και ιδιωτικοποιησεις*».

«Εκσυγχρονισμος»

Δεν πρεπει να εχουμε καμια αμφιβολια οτι η «Νεα Αριστερα» που φιλοδοξει να δημιουργησει το ΑΚΕΛ δεν θα

Ενα απαραιτητο οπλο για τον καθε αγωνιστη και αγωνιστρια που θελει να παλεψει για το σοσιαλισμο

Μπορειτε να το βρειτε στο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας τηλ 02-349770

η "Νεα Αριστερα"

μελλον

λερ και τον Σημιτη

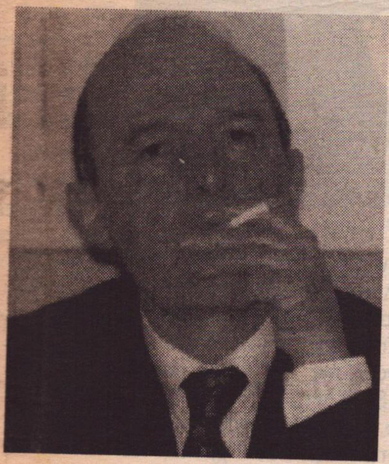

χλητοι για ολα.

Αυτη ειναι η πολτικη που προσπαθουν σημερα να επιβαλουν οι διαφοροι εκσυγχρονιστες τυπου Σημιτη, Μπλερ, Ζοσπεν και των αλλων Ευρωπαϊκων Εργατικων Κομματων που βρισκονται στην εξουσια. Οι κινητοποιησεις των εργαζομενων στην Ελλαδα εναντια στα μετρα του Σημιτη, οπως και αυτες των Γαλλων εργατων εναντια στα μετρα του Ζοσπεν, δειχνουν τι μπορει να περιμενει η εργατικη ταξη απο τον «εκσυγχρονισμο».

Αριστερη αναζητηση στη βαση

Αυτα ολα γινονται σε εποχη κρισης του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, ενω οι εξελιξεις στο κυπριακο και η ενταση στις ελληνοτουρκικες σχεσεις δημιουργουν εντονη την αισθηση της απειλης του πολεμου σε πολυ κοσμο.

Οι ιδεες του ρεφορμισμου, της διαχειρησης του συστηματος, οι ιδεες για ενα καπιταλισμο με ανθρωπινο προσωπο μπορουν να πειθουν σε «ομαλες» εποχες. Σε περιοδο κρισης χανουν την αξιοπιστια τους στα ματια πολλων αγωνιστων της εργατικης ταξης και της νεολαιας. Σε εποχες κρισης οι μεταρρυθμιστες υποσχονται μεταρρυθμισεις που δεν μπορουν πλεον να παραδωσουν. Ενας κοσμος που περιμενει απο το ΑΚΕΛ να του δωσει απαντηση και προοπτικη στα προβληματα του, ειναι σιγουρο οτι θα απογοητευτει την επομενη περιοδο.

Ενα μερος απο αυτον τον κοσμο θα παει απογοητευμενος σπιτι του αλλα ειναι σιγουρο οτι ενα αλλο κομματι θα στραφει προς τ' αριστερα για να βρει απαντησεις. Μεσα σε αυτον τον κοσμο οι επαναστατικες ιδεες, οι ιδεες του Μαρξισμου μπορουμε να βρουν προσφορο εδαφος.

Σ' αυτο το κοσμο πρεπει να προβαλουμε τη προοπτικη μια αλλης αριστερας. Οχι μιας «Νεας» ή «διευρυμενης» αριστερας που να αναζητα «υπερβασεις» του καπιταλισμου αλλα μιας αριστερας που να βγαινει μεσα απο τις παραδοσεις του Μπολσεβικισμου, τις παραδοσεις του διεθνισμου και της επαναστασης που να παλευει για την ανατροπη του.

Αυτο ειναι που χρειαζομαστε σημερα. Μια επαναστατικη αριστερα που στο κεντρο της δρασης της εχει την διαπιστωση του Μαρξ: «*η απελευθερωση της εργατικης ταξης ειναι εργο της ιδιας*». Μια οργανωση που να στηριζεται στην εργατικη ταξη και να στηριζει τους αγωνες της.

Για το χτισιμο μιας τετοιας οργανωσης παλευει η Εργατικη Δημοκρατια.

Ντινος Αγιομαμιτης

ειναι ουτε «Νεα», ουτε «Αριστερα». Θα ειναι μια απο τα ιδια, οπως την αριστερα που εκφραζαν ο Μπερσταϊν, ο Καουτσυ στις αρχες του αιωνα.

Ο Χριστοφιας στην ομιλια του στην Κ.Ε. για την δημιουργια αυτης της «Νεας Αριστεράς» λεει: «Η σοσιαλιστικη προοπτικη, η προοπτικη του δημοκρατικου σοσιαλισμου, που σημαινει υπερβαση του καπιταλισμου σημερα φαινεται απομακρυσμενη.. Δεν αρκει ομως το οραμα για το απωτερο μελλον. Υπαρχει η αναγκη να δωσουμε την δικη μας προταση και την δικη μας προοπτικη για το αμεσο μελλον, για τα πρωτα χρονια του 21ου αιωνα. Προταση και προοπτικη που να ανταποκρινεται πρωτα και κυρια στις αναγκες του Κυπριου εργαζομενου, με τη πλατεια εννοια του ορου, αλλα γιατι οχι και του μεσαιου και του επιχειρηματια ακομα. Η δικη μας προταση πρεπει να ειναι προταση πραγματικου εκσυχρονισμου της κοινωνιας και της πολιτικης μας ζωης».

Ο εκσυχρονισμος βεβαια δεν σημαινει μια δικαιη κοινωνια οπου οι ανεργοι θα βρισκουν δουλεια, οι αρρωστοι νοσοκομεια, οι νεοι μορφωση και εκπαιδευση, οι αστεγοι σπιτι και οι πεινασμενοι να χορτασουν. Αντιθετα σημαινει επιστροφη στην περιοδο που η εργατικη ταξη δεν ειχε δικαιωματα και οι καπιταλιστες αποφασιζαν ανενο-

Τι λενε οι Σοσιαλιστες

Εγκληματικοτητα

Απο τους προστατες ποιος θα μας προστατεψει;

Με αφορμη μια σειρα απο εμπρησμους αυτοκινητων και υποστατικων τους τελευταιους μηνες, τις διαρρηξεις και τη προσφατη ληστεια σε τραπεζα, ενταθηκε μια ολοκληρη εκστρατεια για την "εξαρση" της εγκληματικοτητας.

Η αστυνομια, τα ΜΜΕ και ο υπουργος Δημοσιας Ταξης Νικος Κοσης, προσπαθουν να πανικοβαλουν τον κοσμο παρουσιαζοντας την απειλη απο το εγκλημα οτι κοντευει να ξεφυγει απο τον ελεγχο. Απειλουμαστε, οπως λενε, απο τα ναρκωτικα, την πορνεια και την νεανικη εγκληματικοτητα γι'αυτο και χρειαζομαστε προστατες.

Ετσι ο Κοσης, σε στυλ Κλιντ Ησγουντ στον ρολο του "σκληρου" μπατσου Καλλαχαν, που επαιρνε στα χερια του τον νομο για να εξοντωσει τους "κακους", αυτοπροβαλλεται σαν ο προστατης της νεολαιας και του λαου. Οργανωνει νυχτερινες εξορμησεις στις δισκοθηκες και στα καμπαρε και δεν φοβαται να "συγκρουστει με τα κυκλωματα" του υποκοσμου γιατι οπως λεει, εχει τον κοσμο με το μερος του.

Η αστυνομια

Ομως ειναι γνωστο οτι οι μπατσοι ειναι εκεινοι που ειναι ανακατεμενοι σε καθε ειδους εγκλημα, κυβεια, λαθρεμποριο, ναρκωτικα, μασατζιδικα, στοιχηματαδικα, "προστασια" ακομα και βασανιστηρια. Τετοιες καταγγελιες εχουν γινει και επισημα απο βουλευτες της αντιπολιτευσης. Η διαφθορα αυτη δεν περιοριζεται σε καποιους μεμονωμενους μπατσους. Ειναι τοσο μεγαλη η βρομα στο αστυνομικο σωμα που μεχρι κι ο Κληριδης αναγκαστηκε να μιλησει για τα "μεγαλα κυκλωματα" ενω ο ιδιος ο Κοσης καταγγειλε οτι υπαρχει "πεμπτη φαλαγγα" μεσα στην αστυνομια.

Ουτε και μπορει να χτυπηθει η διαφθορα αυτη γιατι ακριβως το ιδιο το συστημα τους ενθαρρυνει. Κανενας αστυνομικος ως τωρα δεν διωχθηκε ποινικα για αναμιξη του σε αξιοποινες πραξεις σε σχεση με την υπηρεσια του.

Συμφωνα με το Τμημα Στατιστικης η εγκληματικοτητα για το 1997 παρεμεινε στα ιδια επιπεδα με τα προηγουμενα χρονια. Επι πλεον οι σοβαροτερες εγκληματικες πραξεις των τελευταιων μηνων ανηκουν στο οργανωμενο εγκλημα.

Ενα βασικο προβλημα των στοιχειων της αστυνομιας ειναι οτι προσπαθουν να συσκοτισουν την αιτια της αυξησης της εγκληματικοτητας: την ιδια την κριση του συστηματος. Βαζοντας μαζι στο ιδιο "καλαθι" μικροκλοπες, απατες, αδικηματα πλαστογραφιας, ναρκωτικα, φονους και ληστειες επιδιωκουν απλα να πανικοβαλουν τον κοσμο και να δικαιολογησουν την ενισχυση της καταστολης.

Οσο αφορα την υστερια για τα ναρκωτικα εκεινο που πρεπει να ειπωθει ειναι πως το δικτυο εμποριας και διακινησης ναρκωτικων εχει διασυνδεσεις με μπατσους και την Υπηρεσια Διωξης Ναρκωτικων. Απο την αλλη, η αστυνομια οταν συλλαμβανει ενα νεολαιο να καπνιζει ενα τσιγαρο χασις τον αντιμετωπιζει σαν εγκληματια, το ιδιο με ενα που συλλαμβανεται με 5 κιλα ηρωϊνης. Οπως κι ο ιδιος ο Κοσης αναφερε σε συνεντευξη στις Σελιδες: *"Λεω συνεχως στην Αστυνομια οτι θα πρεπει να προσεξουμε, γιατι στο τελος θα βαλουμε μεσα το ενα τριτο της Κυπρου επειδη ετυχε απλα να δοκιμασει μια φορα ναρκωτικα".*

Κερδη

Η Κυπρος κινδυνευει να "εκτεθει διεθνως" για εμποριο λευκης σαρκος διαλαλουν οι εφημεριδες. Για την αστυνομια η πορνεια και οι ξενες καλλιτεχνιδες ειναι η δευτερη πηγη του εγκληματος ενω ο Κοσης δηλωνει ετοιμος να "κοψει κεφαλια" οποιο και ναναι το κοστος και να βαλει λουκετο στα καμπαρε.

Ομως το εμποριο των ξενων καλλιτεχνιδων και η πορνεια δεν ειναι σημερινο. Ειναι πασιγνωστο εδω και 10 χρονια σε ολους, στην Κυπρο και στην Ευρωπη. Το 1988 δημοσιευτηκε η ερευνα βελγου δημοσιογραφου που αποκαλυπτε οτι η Κυπρος αποτελει κεντρο εμποριας γυναικων για την Ευρωπη ενω τον Οκτωβρη 1992 δημιουργηθηκε σαλος οταν το BBC προβαλε σχετικο ντοκυμαντερ για την πορνεια στην Κυπρο. Τοσο στην ερευνα οσο και στην ταινια καταλογιζονταν ευθυνες στην κυβερνηση ενω το Τμημα Αλλοδαπων κατηγορειται για διαφθορα.

Ο λογος που βγαινει τωρα στη φορα το ζητημα ειναι γιατι αναμεσα στα "οργανωμενα κυκλωματα", που βρισκονται μπλεγμενοι και αστυνομικοι, ξεσπασε ενας πολεμος ανταγωνισμου με εμπρησμους και βομβιστικες ενεργειες αφου ο τζιρος απο την πορνεια ειναι αρκετα εκατομμυρια λιρες τον χρονο.

Ταξικη καταστολη

Οσο για τις λιγοστες υποθεσεις ληστειας τραπεζων τα τελευταια χρονια αυτο που δειχνουν ειναι οτι δεν επροκειτο για περιπτωσεις "εμπειρων" δραστων ή συμοριων "οργανωμενου εγκληματος". Η αυξηση του "μικροεγκληματος" - μικροκλοπες, απατες, ληστειες - οδηγει στην ιδια την ταξικη βαση του προβληματος. Αυτου του ειδους εγκληματικοτητα συμπιπτει χρονικα με την οικονομικη κριση και την αυξηση της ανεργιας.

Η ανεργια συσχετιζεται αμεσα με τη συχνοτητα του εγκληματος αφου οι ανεργοι παραβατες αποτελουν το 30% περιπου των ατομων που καταδικαζονται για αδικηματα, ενω το ποσοστο της ανεργιας ειναι γυρω στο 3%. Ενα ποσοστο 20% των νεαρων παραβατων προερχεται απο πολυμελεις οικογενειες και το 35% ζουν με ενα γονιο, συνηθως τη μητερα. Το 44% εχει βγαλει μονο το δημοτικο.

Οταν η αστυνομια και ο Κοσης απαιτουν σκληρα μετρα "για παταξη της εγκληματικοτητας" εννοουν για την καταστολη της εγκληματικοτητας των κατωτερων ταξεων. Στις φυλακες αυτοι που σαπιζουν ειναι στη συντριπτικη πλειοψηφια οι "εγκληματιες" που ξεκινησαν απο τις λαϊκες μαζες.

Την εγκληματικοτητα των απο πανω, των καπιταλιστων και της αρχουσας ταξης ομως, κανενας απο αυτους δεν προκειται να "παταξει". Η αρχουσα ταξη εχει τις γνωσεις, το χρημα και τις σχεσεις με την εξουσια για να οργανωσει την εγκληματικοτητα της σε μορφη "επιχειρησης". Ακομα και στις σπανιες περιπτωσεις που συλλαμβανονται αντι να πεσει ο "πελεκυς" του νομου πεφτει ενα χαδι.

Κι αυτο γιατι τα εγκληματα της αρχουσας ταξης εχουν αλλο ονομα. Οι δολοφονιες εργατων ονομαζονται "εργατικα ατυχηματα". Οι κλοπες των αφεντικων απο τα ταμεια προνοιας και κοινωνικων ασφαλισεων ειναι "παραληψεις", οι κλοπες και απατες με τον φορο ειναι "φοροδιαφυγες" και "φορολογικα κινητρα". Οι κομπινες που αποφερουν εκατομμυρια λιρες για να χτιζουν παρανομα στις παραλιες, σε δαση και εθνικα παρκα ονομαζονται "χαλαρωσεις". Η μολυνση του περιβαλλοντος και της υγειας μας ειναι "βιομηχανικη ρυπανση".

Η λυση

Η αστυνομια στην ουσια υπαρχει για να προστατευει την περιουσια και την κυριαρχια των ανωτερων ταξεων. Μεσα σ'ενα κοινωνικο συστημα που η κριση τροφοδοτει και αναπαραγει μαζικα την εγκληματικοτητα, δεν μπορει να υπαρξει ξεχωριστο «ενοπλο σωμα» που θα ελεγξει το εγκλημα.

Η λυση βρισκεται στην παλη για τον σοσιαλισμο. Με την ανατροπη του καπιταλισμου, την εξαλειψη της ανεργιας και την εξασφαλιση βασικων αγαθων για ολους, ενα τεραστιο ποσοστο εγκληματικοτητας θα εξαλειφθει. Οι διαφορές αναμεσα στους ανθρωπους θα παψουν να ειναι προβληματα εκμεταλλευσης και θα γινουν ζητηματα απλης ρυθμισης ανθρωπινων υποθεσεων.

Μεχρι τοτε ομως θα εχουμε να εμποδιζουμε με την παλη μας την αρχουσα ταξη να δημαγωγει για την εγκληματικοτητα και να εμποδισουμε το δυναμωμα της καταστολης και της αστυνομευσης της ζωης μας.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Φοιτητικες κινητοποιησεις

ΑΤΙ

Μονο η κλιμακωση θα φερει τη νικη

Οι φοιτητές του ΑΤΙ έχουν κλιμακώσει τις κινητοποιήσεις τους με κλείσιμο του ΑΤΙ, αποχή απο τις εξετάσεις και διαμαρτυρίες έξω απο το προεδρικό.

Τα αίτηματα των φοιτητών του ΑΤΙ για ακαδημαϊκή κατοχύρωση του, και δημιουργία ξεχωριστής μισθολογικής βαθμίδας τεχνικού μηχανικού είναι απόλυτα δικαιολογημένα. Η κυβέρνηση αντί να ικανοποιήσει χωρίς καμιά καθηστέρηση αυτά τα δίκαια αιτήματα των φοιτητών και αποφοίτων του ΑΤΙ, τους υπόσχεται να «διευθετήσει» το θέμα μέσα στα πλαίσια του ενιαίου μισθολογίου.

Ο Υπουργός Εργασίας μάλιστα χαρακτήρισε τις κινητοποιήσεις των φοιτητών σαν αχρίαστες με τη δικαιολογία οτι «*αφου αγωνίζονται οπως λενε για τριάντα χρόνια, δεν μπορούσαν να περιμένουν αλλους τρείς μήνες;*»

Οι φοιτητές έχουν δίκαιο να μην πιστεύουν τις υποσχέσεις του Υπουργού. Με τέτοιες ψεύτικες υποσχέσεις ειναι που τους κοροϊδεύουν εδω και τριάντα χρόνια. Η κυβέρνηση αν ήθελε θα είχε ήδη δημιουργήσει βαθμίδα τεχνικού μηχανικού όπως προνοεί εξάλλου και μελέτη που ετοίμασε το ίδιο το Υπουργείο Εργασίας (κατω απο το οποιο υπαγεται το ΑΤΙ!) από το 1991.

Αποτέλεσμα αυτής της κοροϊδίας είναι για τριάντα σχεδόν χρόνια οι απόφοιτοι του ΑΤΙ που στελεχώνουν τις περισσότερες υπηρεσίες του κράτους και των ημικρατικών οργανισμών και συμβάλλουν αποφασιστικά στην ανάπτυξη τους, να αμοίβονται σαν απόφοιτοι τεχνικής σχολής.

Αυτή η κοροϊδία των φοιτητών και αποφοίτων του ΑΤΙ πρέπει να σταματήσει αμέσως. Οι κινητοποιήσεις των φοιτητών είναι απόλυτα δικαιολογημένες. Γιά να έχουν αποτελέσματα όμως πρέπει να οργανωθούν και να κλιμακωθούν. Χρειάζεται να προχωρήσουν άμεσα σε κατάληψη του ΑΤΙ.

Κατάληψη σημαίνει να καταλάβουν τον χώρο του ΑΤΙ και να τον χρησιμοποιήσουν σαν κέντρο της οργάνωσης της δράστηριότητας τους. Χρειάζεται να να οργανώσουν πάνω απ' όλα την πληροφόρηση του κόσμου για τα δίκαια αιτήματα τους και να εξασφαλίσουν την συμπαράσταση του.

Οι φοιτητές δεν βρίσκονται στη παραγωγή γιά να κλείσουν τις μηχανές και να κτυπήσουν τα κέρδη του εργόδοτη τους γιά να τον αναγκάσουν να υποχωρήσει. Η δύναμη τους είναι το πολιτικό κόστος που μπορούν να προκαλέσουν στήν κυβέρνηση γιά να την αναγκάσουν να υποχωρήσει. Γι αυτό η συμπαράσταση του κόσμου στον αγώνα τους έχει τεράστια σημασία. Αν την ζητήσουν, είναι σίγουρο οτι θα την έχουν. Ιδιαίτερα όσων σήμερα αντιστέκονται στήν επιβολή της πολιτικής της λιτότητας και των περικοπών.

Χρειάζεται όμως, οι φοιτητές να οργανώσουν συνεργεία και να επισκεφτούν χώρους δουλειάς, οπως τη ΣΥΤΑ, την ΑΗΚ, οπου απασχολούνται πολλοί απόφοιτοι του ΑΤΙ και άλλους χώρους, οπως νοσοκομεία και εργοστάσια και να ζητήσουν ψηφίσματα συμπαράστασης και οικονομική ενίσχυση για τον αγώνα τους. Είναι σίγουρο οτι θα βρούν μεγάλη ανταπόκριση. Μπορούν ακόμη να οργανώσουν συναυλία συμπαράστασης στο ΑΤΙ ή ακομη και στη Πλατεία Ελευθερίας και να καλέσουν τον κόσμο που θέλει να τους συμπαρασταθεί να πάρει μέρος.

Θα πρέπει με δυό λόγια να κάνουν τον αγώνα τους, υπόθεση όλων των εργαζομένων και ολόκληρης της νεολαίας. Ολ αυτά ομως σημαίνουν οτι χρειάζεται να βρίσκονται οι ίδιοι σε κινητοποίηση και να έχουν ενα κέντρο οργάνωσης του αγώνα τους, οπου να βρίσκονται καθημερινά, να συζητούν και να οργνώνουν τη δραστηριότητα τους. Γι΄αυτό χρειάζεται να προχωρήσουν άμεσα σε κατάληψη και να αναγκάσουν τη κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα δίκαια ετοίματα τους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Ενοτητα με ολους τους αλλους φοιτητες

Μεσα απο την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων η κυβερνηση Κληριδη προσπαθει να περασει την ιδιωτικοποιηση στην τριτοβαθμια εκπαιδευση απο την πισω πορτα.

Η τοση καθυστερηση για την ανεγερση της πανεπιστημιουπολης - που στην ουσια ισοδυναμει με αρνηση - η συστηματικη αρνηση της κυβερνησης να εγκρινει τα κονδυλια που ζητα το Πανεπιστημιο ειχε σαν συνεπεια το Πανεπιστημιο, να μην ειναι ικανοποιητικα εξοπλισμενο, τοσο απο αποψης ακαδημαϊκου προσωπικου, οσο και απο αποψης ικανοποιητικου αριθμου αιθουσων για να μην αναφερουμε την ελλειψη βιβλιων στην βιβλιοθηκη και τοσες αλλες ελλειψεις που εχει το Πανεπιστημιο.

Ολες αυτες οι ελλειψεις εχουν σαν αμεσο αποτελεσμα το Πανεπιστημιο να δεχεται μονο εναν πολυ μικρο αριθμο αποφοιτων των Λυκειων. Ετσι στην ουσια πολλοι αποφοιτοι Λυκειων που θα ηθελαν να συνεχισουν τις σπουδες τους σε τριτοβαθμιο επιπεδο, αναγκαζονται με χιλιες δυο στερησεις να εισαγονται στο «κρεοπωλειο» των ιδιωτικων κολλεγιων.

Η επικρατεστερη αντιληψη γυρω απο αυτο το ζητημα ειναι οτι οσοι "δεν αξιζουν" δεν θα'πρεπε να μπαινουν στο Πανεπιστημιο. Ομως ειναι πολλοι αυτοι που εχουν ολα τα προσοντα να παρακολουθησουν και με επιτυχια να συμπληρωσουν τον οποιοδηποτε τριτοβαμιο κυκλο σπουδων. Αν τελικα δεν καταφερνουν να μπουν στο πανεπιστημιο δεν ειναι διοτι δεν εχουν τα προσοντα αλλά διοτι οι θεσεις ειναι περιορισμενες εξαιτιας της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων που ακολουθει η κυβερνηση Κληριδη.

Αφου το κρατος το οποιο εσκεμμενα περιοριζει την προσβαση των αποφοιτων λυκειων στην τριτοβαθμια εκπαιδευση, και αρα δεν ικανοποιει την ζητηση για πανεπιστημιακες σπουδες, ενθαρρυνει την επεκταση και την "ανθηση" της ιδιωτικης τριτοβαθμιας εκπαιδευσης μεσα απο την οποια οι κολλεγιαρχες κανουν εκατομμυρια λιρες κερδη.

Ο περιορισμος προσβασης γινεται με πολλους και διαφορους τροπους. Ενας τροπος ειναι οι εξαιρετικα δυσκολες προεισαγωγικες και ενιαιες εξετασεις. Ενας αλλος ειναι η βαρυφορτωμενη υλη και τα υπεραριθμα τμηματα και αρα οι χαμηλες επιδοσεις των μαθητων στο λυκειακο κυκλο σπουδων. Οι αποτυχιες των μαθητων στην δημοτικη και στην δευτεροβαθμια παιδεια δεν αποτελουν αποδειξη της ανικανοτητας των μαθητων να παρακολουθησουν πανεπιστημιακες σπουδες αλλά αποτελουν αποδειξη οτι το κρατος και πιο συγκεκριμενα το υπουργειο Παιδειας αρνειται να ικανοποιησει τις αναγκες της μαζας των μαθητων.

Επιχειρησεις

Σαν αποτελεσμα του τοσο εντεχνου ταξικου κοσκινισματος που κανει το κρατος, φτασαμε σημερα στο φαινομενο οπου ο αριθμος αυτων που φοιτουν σε ιδιωτικες σχολες να συναγωνιζεται τον αριθμο αυτων που φοιτουν στις κρατικες.

Αυτη η σκανδαλωδης κατασταση στην παιδεια ειναι που επετρεψε στους κολλεγιαρχες να κερδοσκοπουν πανω στην πλατη των φοιτητων και να βγαζουν εκατομμυρια λιρες κερδη. Αυτα τα κερδη ειναι που θελουν να εξασφαλισουν σημερα και απαιτουν να αναγνωριστουν δια νομου τα πτυχεια που προσφερουν στους αποφοιτους των σχολων τους. Αυτο στην ουσια ομως θα ανοιγε το δρομο στην ιδιωτικοποιηση της παιδειας και ιδιαιτερα της τριτοβαθμιας εκπαιδευσης.

Αν ομως απο την αλλη τα πτυχεια των αποφοιτων ιδιωτικων σχολων δεν αναγνωριζονται τοτε το φοιτητικο κινημα θα παραμεινει διασπασμενο. Επιπλεον οι εργοδοτες - τοσο στην κυβερνηση οσο και στον ιδιωτικο τομεα - θα μπορουν ευκολα να κτυπουν τους μισθους ολων των αποφοιτων. Οι εργοδοτες δεν κοιτανε ποιου το πτυχειο ειναι αναγνωρισμενο (και αρα ποιον θα πληρωνουν περισσοτερο) αλλά ποιος μπορει να κανει την δουλεια με το χαμηλοτερο μισθο.

Κρατικοποιηση

Μονο το αιτημα για την κρατικοποιηση των ιδιωτικων σχολων (που η εμπειρια της Ελλαδας στις αρχες της δεκαετιας του '80 εδειξε οτι ειναι πολυ εφικτο) μπορει να ξεπερασει τα φαινομενικα αντικρουομενα συμφεροντα μεταξυ των φοιτητων στις κρατικες και τις ιδιωτκες σχολες.

Μονο το αιτημα της κρατικοποιησης - και αρα την αναγνωριση και κατοχυρωση των αποφοιτων - ολων των ιδιωτικων σχολων μπορει να συνενωσει ολους τους φοιτητες και να ενισχυσει την δυναμη του φοιτητικου κινηματος.

Ειναι χαρακτηριστικο οτι προταση που μπηκε στην συνελευση του ΑΤΙ για συντονισμο των κινητοποιησεων τους με τους φοιτητες του πανεπιστημιου, βρηκε αντιδραση στη βαση του οτι οι φοιτητες του πανεπιστημιου παλευουν για να αναγνωριζονται μονο τα δικα τους πτυχεια και κανενος αλλου. Αυτο δειχνει ποσο σημαντικο ειναι η υποστηριξη του αιτηματος της κρατικοποιησης των ιδιωτικων κολλεγιων και οι αναγνωριση των πτυχειων τους.

Μονο μεσα απο ενα τετοιο αιτημα η ΦΕΠΑΝ μπορει να ισχυριζεται οτι παλευει πραγματικα για μια δωρεαν παιδεια για ολους. Η παιδεια ολων και οχι μερικων! Γι'αυτο ακριβως το λογο η πανεπιστημιουπολη πρεπει να κτιστει και τα κονδυλια για την παιδεια ν'αυξηθουν.

Οι φοιτητες του Πανεπιστημιου εχουν πολυ μεγαλυτερο συμφερον να συνενωσουν τις δυναμεις τους με ολους τους αλλους φοιτητικους χωρους παρα να εναντιωνονται στα αιτηματα των φοιτητων των ιδιωτικων σχολων.

Μαρκος Οικονομου

ΑΞΙΚ

Φτανει πια η εκμεταλλευση

Στις 4 του Μαρτη οι φοιτητες του Ανωτερου Ξενοδοχειακου Ινστιτουτου (Α.Ξ.Ι.Κ) πραγματοποιησαν συγκεντρωση εξω απο την διεθνη εκπαιδευτικη εκθεση για την διεκδικηση των αιτηματων τους.

Οι φοιτητες ζητουν την δημιουργια νομου πλαισιου, οπως ζητουν και οι φοιτητες του Α.Τ.Ι, που να προνοει την αυτονομια και αυτοδιοικηση του Ινστιτουτου.

Πολλα προβληματα αντιμετωπιζουν επισης οι φοιτητες οταν κανουν την πρακτικη εξασκηση τους σε ξενοδοχεια. Οι ξενοδοχοι, τους εκμεταλευονται σαν φτηνο εργατικο δυναμικο και δεν τηρουν τους ορους εργασιας που καθοριζονται απο το Υπουργειο Εργασιας.

Στις 12 του Μαρτη οι αντιπροσωποι της Γενικης Γραματειας της Παγκυπριας Ομοσπονδιας Φοιτητικων Ενωσεων και της Φοιτητικης Ενωσης του Α.Ξ.Ι.Κ πραγματοποιησαν συναντηση με τον Υπουργο Εργασιας και Κοινωνικων Ασφαλισεων Αντ. Μουσιουτα οπου συζητηθηκαν τα προβληματα του Α.Ξ.Ι.Κ.

Στο τελος ο Μουσιουτας υποσχεθηκε στους φοιτητες πως θα ικανοποιησει τα αιτηματα τους. Το πιο πιθανο ομως ειναι να μεινει και αυτη η υποσχεση μονο στα λογια.

Οι φοιτητες του Α.Ξ.Ι.Κ για να κερδισουν τον αγωνα τους και τα αιτηματα τους, πρεπει να συντονισουν τους αγωνες τους με τους φοιτητες του πανεπιστημιου και του Α.Τ.Ι. Δεν γινεται την μια μερα να βρισκονται σε κινητοποιηση οι φοιτητες πανεπιστημιου, την επομενη μερα οι φοιτητες του Α.Τ.Ι και την μεθεπομενη οι φοιτητες του Α.Ξ.Ι.Κ.

Τα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι φοιτητες σε ολες τις σχολες ειναι παρομοια και οφειλονται στην πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων που εφαρμοζει η κυβερνηση. Για να ειναι αποτελεσματικος ο αγωνας τους χρειαζεται μαζι να αντισταθουν σ'αυτη την πολιτικη και να κλιμακωσουν τον αγωνα τους. Εχουν κοινα αιτηματα και κοινο εχθρο.

Μιχαλης Πισσαριδης

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Χρειαζονται κινητοποιησεις τωρα

Τον τελευταιο καιρο η κριση στην ξενοδοχειακη βιομηχανια γινεται ολοενα και πιο εντονη.

Στην Λεμεσο απολυθηκαν 30 εργαζομενοί απο 2 μεγαλα ξενοδοχεια. Οι απολυσεις εγιναν στην αρχη της τουριστικης περιοδου με το δικαιολογητικο οτι δεν υπαρχουν δουλειες και οι θεσεις ειναι ολες συμπληρωμενες.

Αυτη τη λογικη φαινεται να την υιοθετουν και οι ιδιες οι ηγεσιες των συντεχνιων και δεν εχουν οργανωσει μεχρι σημερα καμμια κινητοποιηση εναντια στις απολυσεις. Το μονο που εχουν κανει, ειναι να απειλουν οτι θα κανουν απεργια στα ξενοδοχεια που ο εργοδοτης απολυει ντοπιο προσωπικο και συνεχιζει να εργοδοτει ξενους.

Αυτη η λογικη ειναι οχι μονο ρατσιστικη αλλα και αδιεξοδη γιατι διασπα τους εργατες σε ντοπιους και ξενους και τους αποπροσανατολιζει απο τον πραγματικο υπευθυνο που ειναι οι εργοδοτες και οχι οι ξενοι εργατες.

Τα πραγματα θα γινουν ακομη χειροτερα μετα την ληξη των συλλογικων συμβασεων στις 31 του Μαρτη.

Οι εργοδοτες απειλουν οτι θα εφαρμοσουν νεους ορους εργοδοτησης, δηλαδη «ευελικτα ωραρια», σπαζοντας ετσι τις συλλογικες συμβασεις. Ακομη θελουν να μειωσουν τους μισθους και να καταργησουν τα επιδοματα ή αλλα ωφεληματα των εργαζομενων που εχουν κερδισει με πολυχρονους αγωνες.

Οι συντεχνιακοι ηγετες αποφασισαν οτι θα παρουν δυναμικα μετρα οπου παραβιαζονται οι συλλογικες συμβασεις. Δηλαδη θα παιρνουν μετρα μονο στο συγκεκριμενο ξενοδοχειο που παραβιαζει τη συμβαση. Αυτο ομως δεν ειναι αρκετο. Οι ξενοδοχοι μπορουν ετσι να μεταφερουν τους πελατες τους σε αλλα ξενοδοχεια που συνεργαζονται και να αντεξουν για αρκετο καιρο την απεργια. Το ποσο αδιεξοδη ειναι μια τετοια ταχτικη φανηκε περυσι στο ξενοδοχειο Azur, οπου ο αγωνας των εργαζομενων εμεινε απομονωμενος χωρις να υπαρχει ουσιαστικη συμπαρασταση απο τους αλλους εργαζομενους των ξενοδοχειων ενω ο ιδιοχτητης του ξενοδοχειου το λειτουργουσε με απεργοσπαστες οπως και τις αλλες του επιχειρησεις, με αποτελεσμα η απεργια να κρατησει τεσσερεις μηνες και στο τελος να χαθει.

Για να νικησουν οι αγωνες χρειαζεται μια δυναμικη και συντονισμενη κινητοποιηση ολων των εργαζομενων στα ξενοδοχεια αφου ολοι λιγο πολυ αντιμετωπιζουν τα ιδια προβληματα. Σ' αυτην την κατευθυνση πρεπει να κινηθουν οι εργαζομενοι βαζοντας πιεση στις ηγεσιες των συντεχνιων να οργανωσουν και να συντονισουν αυτο τον αγωνα.

Μαρια Κωνσταντινου

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Η συμπαρασταση εφερε την νικη

Οι τραπεζικοι υπαλληλοι της Universal Life Bank κερδισαν μια σημαντικη νικη αναγκαζοντας την τραπεζα να αποσυρει τα σχεδια της για νεους ορους εργοδοτησης.

Η Τραπεζα ζητουσε απο τους εργαζομενους να εργαζονται και απογευμα εκ περιτροπης. Προσπαθησε να περασει τη θεση της εκφοβιζοντας τους εργαζομενους και καλωντας τους ενα - ενα. Οι εργαζομενοι ομως αντεδρασαν συλλογικα και καταγγειλαν την τραπεζα στην συντεχνια τους.

Με την συμπαρασταση των εργαζομενων στις αλλες τραπεζες οι οποιοι αρνουνται να εξυπηρετουν επιταγες και αλλες υποθεσεις της Universal Life Bank, καταφεραν να νικησουν. Η υποχωρηση της τραπεζας ηταν ολοκληρωτικη.

Βεβαια αν οι τραπεζιτες τολμησαν να υποβαλουν τετοια αντιαιτηματα και να παραβιασουν την συμβαση ακολουθωντας το παραδειγμα των ξενοδοχων και των αλλων εργοδοτων οφειλεται στην ανοχη και την υποχωρητικοτητα που εδειξε στο παρελθον η ιδια η ηγεσιας της ΕΤΥΚ, η οποια επετρεψε την λειτουργια εμπορικων τραπεζων το απογευμα σε καποια σουπερμαρκετ. Αυτο ανοιξε την ορεξη στους τραπεζιτες της Universal Life Bank να θελουν αναλογες «διευκολυνσεις» απο τους τραπεζουπαλληλους και στη δικη τους τραπεζα.

Αυτο δειχνει ποσο σημαντικο ειναι να μην δεχομαστε υποχωρησεις γιατι αυτες θα οδηγησουν με βεβαιοτητα και σε αλλες υποχωρησεις.

Η νικη των εργαζομενων στην Universal Life Bank ειναι μια μικρη νικη με μεγαλη ομως σημασια για καθε εργαζομενο ιδιαιτερα σ'αυτη την περιοδο που οι εργοδοτες αμφισβητουν τα κεκτημενα και τις συλλογικες συμβασεις. Δειχνει οτι αυτο που χρειαζεται ειναι αμεση και δυναμικη αντιδραση απο τους εργαζομενους. Οπου υπηρξε αυτη η αντιδραση οι εργοδοτες εκαναν πισω. Δειχνει ακομα ποσο σημαντικη ειναι η συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων και ιδιαιτερα αυτων που απασχολουνται στον ιδιο κλαδο.

Έγινε στις 2 του Απρίλη, έξω από την βουλή, διαμαρτυρία παραπληγικών και τετραπληγικών έξω απο τη βουλή με αίτημα την δημιουργία ενός κυβερνητικού ταμείου από το οποίο να δίνεται επίδομα φροντίδας σε ανάπηρους.

Την διαμαρτυρία οργάνωσε μία πρωτοβουλία παραπληγικών και τετραπληγικών που εξαιτίας των περικοπών της κύβερνησης στις κοινωνικές παροχές έχασαν ένα σημαντικό μέρος του εισοδήματος τους.

Η διαμαρτυρία έγινε κάτω απο τα συνθήματα "Οχι Λιτότητα Στα Δικαιώματα Μας", "Θέλουμε Επιδόματα Οχι Φιλανθρωπία".

Την ίδια ώρα έξω από την βουλή διαδήλωναν και οι φοιτητές του Πανεπιστημείου γεγονός που επέτρεψε να ενωθούν οι δύο διαμαρτυρίες απαιτώντας να σταματήσει η πολιτική της λιτότητας της κυβέρνησης, που επιβάλει περικοπές τόσο στη Παιδεία όσο και στις κοινωνικές παροχές.

Σεξουαλικη παρενοχληση: υποθεση ολων των εργαζομενων

Στην Πατρα για πρωτη φορα η Γεωργια Φραγκου που τολμησε να καταγγειλει τον προϊσταμενο της για σεξουαλικη παρενοχληση πετυχε την καταδικη του. Στην Κυπρο προσφατα το επαρχιακο δικαστηριο Λαρνακας αποφασισε την καταβολη 3,500 λιρων για αποζημιωση σε αλλοδαπη που υπεστη σεξουαλικη παρενοχληση και επιθεση απο τον εργοδοτη της.

Χιλιαδες γυναικες καθημερινα στους χωρους δουλειας γινονται θυματα σεξουαλικης παρενοχλησης, κυρια απο τους εργοδοτες ή προϊσταμενους τους, οι οποιοι εκμεταλλευομενοι την εργασιακη και οικονομικη τους εξαρτηση, τις εκβιαζουν οτι θα χασουν την δουλεια τους, αν δεν υποκυψουν, ή οτι θα κατηγορηθουν οι ιδιες, αν μιλησουν, αφου δεν υπαρχει αλλη μαρτυρια εκτος απο τη δικη τους.

Σπανια γινονται καταγγελιες ενω ελαχιστες περιπτωσεις σεξουαλικης παρενοχλησης φτανουν μεχρι τα δικαστηρια.

Οι γυναικες γνωριζουν οτι θα δεχτουν αμφισβητησεις, πιεσεις, αρνητικες παροτρυνσεις απο συγγενεις και φιλους ωστε ν'αποσυρουν τις καταγγελιες τους και η υποθεση να κλεισει.

Κι αυτο συμβαινει, διοτι η αντιληψη που επικρατει ειναι, οτι και οι ιδιες οι γυναικες ευθυνονται για την σεξουαλικη παρενοχληση και επιθεση που δεχονται, οτι δηλαδη την προκαλουν ειτε με το ντυσιμο ή με την συμπεριφορα τους. Ενω στις ελαχιστες περιπτωσεις που φτανουν μεχρι το δικαστηριο, η αντιμετωπιση των γυναικων ειναι εξευτελιστικη και ταπεινωτικη. Τις υποχρεωνουν μεσα απο την μαρτυρια τους να "ζησουν" ακομη μια φορα τον βιασμο τους.

Το θεμα της σεξουαλικης παρενοχλησης συζητηθηκε επανειλλημενα στη βουλη, και ψηφιστηκε νομος που να τη θεωρει ποινικο αδικημα.

Η νομικη προστασια ειναι ενα σημαντικο βημα γιατι θα βγαλει απο τη σιωπη και απομονωση τις γυναικες-θυματα δινοντας τους αυτοπεποιθηση να καταγγελλουν τη σεξουαλικη κακοποιηση ή τον βιασμο τους.

Ομως αυτο δεν ειναι αρκετο. Η σεξουαλικη παρενοχληση στους χωρους δουλειας μπορει ν'αντιμετωπιστει αποτελεσματικα, οταν οργανωμενα και συλλογικα οι εργαζομενοι, γυναικες και αντρες, θεωρησουν κοινη υποθεση την υπερασπιση της αξιοπρεπειας των γυναικων και απαιτησουν την τιμωρια των "βιαστων τους".

Αντρη Ρουδας

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

AMISTAD Εξεγερση εναντια στο ρατσισμο

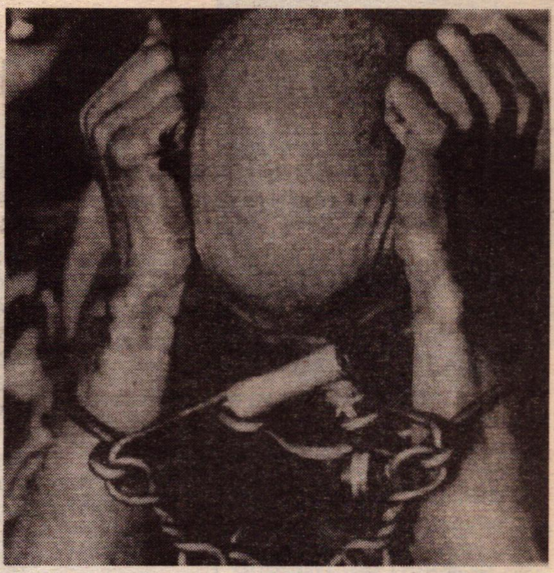

Αν θέλετε να δείτε μια ταινία που δείχνει πώς γεννήθηκε ο ρατσισμός και πως οι μαύροι σκλάβοι πάλεψαν για την λευτεριά τους, δείτε το Αμισταντ, την ταινία του Στ. Σπήλμπεργκ που προβάλεται στους κινηματογράφους.

Η ταινία μας μεταφέρει πίσω στο 1839 και βασίζεται σε ένα πραγματικό περιστατικό. Την ιστορία 53 Μαύρων που είχαν απαχθεί από την Δυτική Αφρική για να πουληθούν σαν σκλάβοι και την εξέγερσή τους στο δουλεμπορικό πλοίο που τους μετέφερε, το Αμισταντ.

Αρχικά εκατοντάδες αιχμαλωτισμένοι Αφρικανοί φορτώνονται σε ένα πορτογαλικό πλοίο που κατευθύνεται στην Κούβα, ισπανική αποικία τότε, για να πουληθούν στο σκλαβοπάζαρο. Η ταινία περιγράφει με συγκλονιστικό τρόπο την φρίκη του δουλεμπορίου. Στην διάρκεια του ταξιδιού απο την Αφρική στην Κούβα εκατοντάδες αλυσοδεμένοι σκλάβοι στοιβάζονται γυμνοί στα αμπάρια σχεδόν χωρίς τροφή και με καθημερινά μαστιγώματα. Οταν κάποια στιγμή οι δουλέμποροι υπολογίζουν ότι οι προμήθειες δεν αρκούν για το ταξίδι, πετάνε 50 αλυσοδεμένους ανθρώπους στην θάλασσα.

“Δώστε μας πίσω τη λευτεριά μας”

Η δύναμη της ταινίας είναι οτι δεν παρουσιάζει τους σκλαβωμένους μαύρους σαν άβουλα θύματα, αλλά σαν ξεχωριστούς ανθρώπους που προσπαθούν σε αυτές τις φρικτές συνθήκες να κρατήσουν την περηφάνεια τους και να αντισταθούν. Κάποιοι αυτοκτονούν γιατί δεν μπορούν άλλο, αλλά και αυτή η απελπισμένη λύση περιγράφεται από την ταινία σαν πράξη αντίστασης. Ανάμεσα στους εξεγερμένους ξεχωρίζει ο Σένγκμπε Πιε που μετά πήρε το ονομα Τζόζεφ Τσίνκε. Ο Τσίνκε αποτελεί τον κεντρικό χαρακτήρα σε όλη την διάρκεια της ταινίας. Συγκλονιστική είναι η σκηνή όταν αργότερα στην αίθουσα του δικαστήριου σηκώνεται όρθιος σείοντας τις αλυσίδες του φωνάζοντας σε σπαστά αγγλικά: *“Δώστε μας πίσω την λευτεριά μας!”*

Το πλοίο φτάνει στην Κούβα, όπου οι έμποροι Μεντέζ και Ρουίζ αγοράζουν 53 και τους φορτώνουν στο πλοίο τους το Αμισταντ. Εκεί οι σκλάβοι εξεγείρονται, σκοτώνουν τους περισσότερους από το πλήρωμα και αιχμαλωτίζουν τους δυο εμπόρους με σκοπό να τους αναγκάσουν να επιστρέψουν στην Αφρική. Με μια σειρά τεχνάσματα ο Μεντέζ αντί για την Αφρική τους οδηγεί στις Ν. Υόρκη οπου συλλαμβάνονται και φυλακίζονται στην γειτονική πολιτεία του Κονέκτικατ.

Την ίδια περίπου διαδρομή έκαναν εκατομμύρια αφρικανοί μέχρι και τις αρχές του 19ου αιώνα. Το δουλεμπόριο έπαιξε κεντρικό ρόλο στην ανάπτυξη του καπιταλισμού. Δεν ήταν μόνο τα τεράστια κέρδη των ίδιων των δουλεμπόρων, που δρούσαν με τις ευλογίες των κρατών τους, οπως στην περίπτωση του Αμισταντ της Ισπανίας. Στις ΗΠΑ εκατομμύρια Αφρικανοί σκλάβοι δούλευαν στις φυτείες βαμβακιού, καπνού και ζάχαρης, συσσωρεύοντας τεράστιο πλούτο στα χέρια των γαιοκτημόνων του Νότου, όπου βρίσκονταν οι περισσότερες απ'αυτές. Μερίδιο απ' αυτόν τον πλούτο έφτανε και στις τσέπες της άρχουσας τάξης και στις βόρειες πολιτείες. Μια απογράφή του 1810 δείχνει ότι ο ένας στους έξι κατοίκους των ΗΠΑ ήταν σκλάβος!

Η αστική ταξη ανέπτυξε τις “ιδέες” του ρατσισμού για να δικαιολογήσει πως ενώ διακήρυσε οτι “όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ίσοι και με απαράγραπτα φυσικά δικαιώματα” την ίδια στιγμή πλούτιζε από την σκλαβιά εκατομμυρίων. Οι υποστηρικτές της δουλείας “αποδείκνυαν” με τα πιο απίθανα επιχειρήματα, πως στους μαύρους ταιριάζει η δουλεία, είναι θεσμός φυσικός, πως οι σκλαβοι δεν είναι “το ίδιο” ανθρωποι με τους υπόλοιπους και συνεπώς δεν έχουν τα ανάλογα δικαιώματα.

“Εμπορεύματα”

Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα στην ταινία. Στο δικαστήριο η υπόθεση του Αμισταντ αρχικά αποτελεί ζήτημα απλά “εμπορεύματος” και ιδιοκτησίας”: Οι δυο ισπανοί έμποροι διεκδικούν την επιστροφή της ιδιοκτησίας τους, το ίδιο και η βασίλισσα της Ισπανίας Ισαβέλλα Β', ακόμα και δυο αξιωματικοί του πολεμικού πλοίου των ΗΠΑ που τους περισυνέλεξαν τους διεκδικούν σαν “λάφυρα θαλάσσης”. Παρόλο που η εισαγωγή σκλάβων ήταν παράνομη από το 1808 η δουλεία ήταν νόμιμη στις ΗΠΑ. Χρειάστηκε ο Εμφύλιος Πόλεμος το 1861-65 για να καταργηθεί οριστικά η δουλεία.

Η υπόθεση του Αμισταντ γρήγορα μετατράπηκε σε πολιτική μάχη. Από την μια η κυβέρνηση των ΗΠΑ που δεν ήθελε να χαλάσει τις συμμαχίες της με την Ισπανία, οι εκπρόσωποι των δουλοκτητών του Νότου που είχαν τεράστια πολιτική δύναμη και από την άλλη οι οργανώσεις και τα κινήματα που πάλευαν για την κατάργηση της δουλείας. Η ταινία περιγράφει έξυπνα και τα δυο αυτά στρατόπεδα που ανάμεσά τους περνούσε η κύρια διαχωριστική γραμμή στα πολιτικά πράγματα για δεκαετίες.

Παρόλο που το σύστημα της δουλείας στο Νότο χάρισε τεράστια κέρδη σε όλη την άρχουσα τάξη, από ένα σημείο και μετά η βιομηχανική αστική τάξη του Βορρά στράφηκε εναντίον του. Στις τεράστιες φυτείες ένας επιστάτης μπορούσε να ελέγχει με το μαστίγιο στο χέρι εκατοντάδες σκλάβους.

Ομως για την ανάπτυξη της βιομηχανίας χρειαζόταν σχετικά ειδικευμένη εργασία απο ελεύθερους εργάτες που θα είχαν έστω και ένα μικρό κίνητρο για να δουλέψουν εκεί. Από αρχική ώθηση για τον καπιταλισμό η δουλεία είχε αρχίσει να γίνεται βαρίδι στην ανάπτυξή του. Το Ρεπουπλικάνικο Κόμμα που δημιουργήθηκε λίγα χρόνια μετά έκφραζε τα συμφέροντα αυτού του τμήματος της άρχουσας τάξης. Αυτού του κόμματος επικεφαλής ήταν ο Α. Λίνκολν που η εκλογή του σαν Πρόεδρος το 1861 έδωσε την αφορμή στους δουλοκτήτες που έλεγχαν τις νότιες πολιτείες να ξεκινήσουν τον εμφύλιο. Ετσι στην υπεράσπιση των μαύρων του Αμισταντ έσπευσαν σημαντικά πρόσωπα: ανάμεσα τους και ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Τζων Κουίνσυ Ανταμς που σαν δικηγόρος τους υπεράσπισε μπροστά στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Αυτό δεν σήμαινε ότι οι βόρειοι βιομήχανοι ήταν και αντιρατσιστές ή θεωρούσαν τους μαύρους ίσους. Στην χρονιά που διαδραματίζεται η υπόθεση της ταινίας αλλά και για δεκαετίες μετά, η δουλεία μπορεί να μην ίσχυε στις βόρειες πολιτείες αλλά πάλι στις περισσότερες οι μαύροι δεν είχαν δικαίωμα ψήφου. Χρειάστηκαν δυο χρόνια εμφύλιου πολέμου και σκληρών ηττών για τους Βόρειους- για να υπογράψει ο Λίνκολν το 1863 το νομο για την απελευθέρωση των Μαύρων.

Με τα όπλαΤο Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε να απελευθερώσει τους μαύρους του Αμισταντ στηριζόμενο σε μια νομική λεπτομέρεια: ότι δεν είχαν γεννηθεί σκλάβοι στην Κούβα, αλλά είχαν απαχθεί από την Αφρική. Παρόλα αυτά η απελευθέρωσή τους χαιρετίστηκε -και ήταν-σαν νίκη ενάντια στους δουλοκτήτες από το κίνημα για την κατάργηση της δουλείας που είχε ξεκινήσει μια μεγάλη εκστρατεία για αυτή την υπόθεση. Περίπου 20 χρόνια μετά, στην διάρκεια του εμφύλιου εκατοντάδες χιλιάδες μαύροι με το όπλο στο χέρι πολέμησαν στο πλευρό των Βορείων για την λευτεριά τους, σ' αυτό που ο Τζων Κουίνσυ Ανταμς περιέγραψε προφητικά στην τελική του αγόρευση σαν την “τελευταία μάχη της Αμερικάνικης Επανάστασης”.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

7/4: Εκδηλωση για το Κομμουνιστικο Μανιφεστο

15/4: Για μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση

22/4: "Νεα Αριστερα" ή επαναστατικη αριστερα;

29/4: Ποιος φταιει για τις απολυσεις;

Πυρηνας Καϊμακλιου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

7/4: Εκδηλωση για το Κομμουνιστικο Μανιφεστο

14/4: Τι ειναι ο σεξισμος και πως παλευεται

21/4: Αντιαποικιακος αγωνας-μυθοι και πραγματικοτητες.

28/4: Ποιος φταιει για το aids;

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 8:30μ.μ.

8/4: Εκδηλωση για το Κομμουνιστικο Μανιφεστο

14/4: Η αληθεια για το Κοσσοβο

21/4: Ποιος φταιει για τις απολυσεις

28/4: Τι εννοουμε με ιμπεριαλισμο.

Πυρηνας Λυκαβητου

Συνεδριαζει στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

8/4: Εκδηλωση για το Κομμουνιστικο Μανιφεστο

15/4: Μαρξισμος και θρησκεια

22/4: "Νεα Αριστερα" ή επαναστατικη αριστερα

29/4: Φταινε οι ξενοι εργατες για τις απολυσεις;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

3/4: Εκδηλωση για το Κομμουνιστικο Μανιφεστο

10/4:Για μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση

15/4: "Νεα Αριστερα" ή επαναστατικη αριστερα.

24/4: Τι ειναι υπεραξια

1/5: Ο εμφυλιος στην Ελλαδα

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα

της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

Fax - τηλ. 02-349770

Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £7 - Εξωτερικου £12

ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ποιος φταιει για τις απολυσεις;

Τους τελευταιους μηνες εγιναν μια σειρα απολυσεις που ανεβαζουν τον συνολικο αριθμο των ανεργων πολυ πιο πανω απο τις 12,000 που παραδεχονταν επισημα η κυβερνηση πριν τις εκλογες.

Τον Φεβράρη απολυθηκαν 120 εργαζομενες απο το Chara Fashion, 82 στην ΚΕΟ, η Covotsos εξαγγειλε το κλεισιμο μεχρι να εξαντληθει το τεραστιο stock που ειναι στοιβαγμενο στις αποθηκες της ενω 30 απολυθηκαν απο δυο ξενοδοχεια 4 αστερων και αλλοι 40 ξενοδοχουπαλληλοι πηραν προειδοποιητικες επιστολες απολυσης. Τους πρωτους δυο μηνες του 1998 απολυθηκαν 820 οικοδομοι που αποτελουν το 18% των εργαζομενων σε οικοδομικες επιχειρησεις. Καθημερινα προστιθενται και νεα νουμερα σε αυτο το καταλογο των κλεισιματων και των απολυσεων.

Αν πιστεψουμε τους εργοδοτες, η αιτια για τις απολυσεις ειναι το ψηλο εργατικο κοστος που ροκανιζει τα κερδη τους και κανει τα προιοντα τους λιγοτερο ανταγωνιστικα στην εσωτερικη αλλα και εξωτερικη αγορα. Ετσι οι απολυσεις, αρχης γενομενης τις περισσοτερες φορες απο τους υψηλομισθους και η επιθεση εναντια στα κεκτημενα (παραβιαση συλλογικων συμβασεων, παγοποιηση μισθων) φαινεται σα λογικη συνεπεια.

Ετσι εχουν τα πραγματα; Ποια ειναι η πραγματικη αιτια που οδηγει στα κλεισιματα των επιχειρησεων και στις απολυσεις των εργαζομενων;

Η αναρχια της καπιταλιστικης παραγωγης

Η ριζα του προβληματος βρισκεται στην ιδια την λειτουργια του καπιταλισμου που οδηγει, αργα ή γρηγορα, αναποφευκτα τους καπιταλιστες σ'αυτο το σημειο.

Το συστημα που ζουμε, ο καπιταλισμος, ειναι απο την ιδια του την φυση δεμενος με την ανεργια. Η ολη ιστορια του καπιταλισμου ειναι γεματη απο τρομακτικες οικονομικες κρισεις που πεταγαν, καθε φορα, εκατομμυρια εργατες εξω απο την παραγωγη.

Η κινητηρια δυναμη του καπιταλισμου ειναι το τυφλο κυνηγι του κερδους απο τους καπιταλιστες. Αυτο τους οδηγει σε μια κουρσα ανταγωνισμου για το ποιος θα αρπαξει το μεγαλυτερο μεριδιο απο την αγορα.

Ετσι αν ενας τομεας της οικονομιας υποσχεται γρηγορα και μεγαλα κερδη, οπως ο τομεας της ενδυσης τη δεκαετια του '80 και της τουριστικης βιομηχανιας μεταπολεμικα στην Κυπρο, ενας μεγαλος αριθμος βιομηχανων τρεχουν σαν αρπακτικα να επενδυσουν σ'αυτους τους "δυναμικους" τομεις. Συντομα ακολουθουν και αλλοι που θελουν να κτυπησουν τη "φλεβα χρυσου".

Αυτο εχει σα αποτελεσμα την αυξηση της ζητησης για πρωτες υλες, για δανεια απο τραπεζες, για ειδικευμενους εργατες. Η αναπτυξη συγκεγκριμενων κλαδων λειτουργει σαν ατμομηχανη που τραβα συνολικα την οικονομια προς τα εμπρος. Π.χ η αναπτυξη της τουριστικης βιομηχανιας, οδηγησε σε ενα οργασμο οικοδομικων εργασιων, αυξησε την παραγωγη των οικοδομικων υλικων - σιδερο, τσιμεντο, ξυλεια, σκυρα, μηχανηματων αλλά και την απασχοληση σ΄αυτους τους κλαδους. Το ιδιο και με τη βιομηχανια τροφιμων. Η ψηλη απασχοληση εδωσε τη δυνατοτητα ψηλης καταναλωσης και αυτο σημαινει αναπτυξη των βιομηχανιων ενδυνσης, τροφιμων, υποδησης κλπ.

Επειδη ακριβως οι καπιταλιστες κινουνται με μοναδικο κριτηριο το κερδος και οχι τον προγραμματισμο για καλυψη πραγματικων αναγκων αυτο οδηγει αναποφευκτα σε κριση. Δημιουργουν αυτο που ο Μαρξ ονομασε "επιδημια της υπερπαραγωγης".

Αυτος ο ξεφρενος ανταγωνισμος που προκαλει τη μεγαλη ζητηση για πρωτες υλες, μηχανηματα και εργατες προκαλει αυξηση των τιμων.

Καποια στιγμη οι καπιταλιστες ανακαλυπτουν οτι τα κοστα εχουν ανεβει τοσο που υπονομευουν τα κερδη τους. Τοτε αρχιζει η αντιστροφη κινηση. Μειωνουν ή σταματουν τις επενδυσεις και την παραγωγη, κανουν απολυσεις και η κριση μεταδιδεται σαν "ιος" απο τον ενα κλαδο στον αλλο με τετοιο τροπο που επηρεαζει ολη την οικονομια.

Τεραστιοι ογκοι εμπορευματων μενουν απουλητοι, οι πιο μικρες και αδυναμες επιχειρησεις οδηγουνται στην χρεωκοπια και κλεινουν. Στρατιες εργαζομενων παιρνουν το διαβατηριο για την ανεργια.

Ποσο ψευτικο ειναι το επιχειρημα οτι το "ψηλο εργατικο κοστος" φερνει τα κλεισιματα και τις απολυσεις φαινεται πιο καθαρα σε χωρες οπως Ελλαδα, Γαλλια, Γερμανια, οπου η οικονομικη κριση ξεκινησε πιο πριν και σημερα ειναι πιο "βαθεια" απ'οτι στην Κυπρο. Ενω το "κοστος εργασιας" και τα πραγματικα κατωτατα μεροκαματα τα τελευταια πεντε χρονια εχουν πεσει στα επιπεδα του 1980 - 1985 η ανεργια απο απολυσεις ειναι πεντε φορες ψηλοτερη απο το 1990.

Στις χωρες της Ε.Ε. οπου ο "οικονομικα ενεργος" πληθυσμος ειναι 200 εκατομμυρια, οι καπιταλιστες δημιουργησαν μεσα στην τελευταια εικοσαετια μονο 800 χιλιαδες νεες θεσεις εργασιας. Ουτε 4 νεες θεσεις για καθε χιλιους εργαζομενους. Ετσι δεν ειναι παραξενο οτι οι ανεργοι στη Ε.Ε. ξεπερνουν σημερα τα 20 εκατομμυρια.

Θυσιες και υποχωρησεις;

Οι καπιταλιστες για να αντιμετωπισουν τις πιεσεις της κρισης ζητανε θυσιες απο τους εργαζομενους για να κανουν τις επιχειρησεις τους πιο ανταγωνιστικες.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων επειδη κινουνται μεσα στην λογικη του συστηματος, δηλαδη λενε τωρα που η οικονομια νοσει πρεπει ολοι, καπιταλιστες και εργαζομενοι να βοηθησουμε να ξεπεραστει η κριση, να κανουμε δηλαδη το καπιταλισμο να δουλεψει, θελουν να συμβιβασουν τα συμφεροντα των καπιταλιστων και αυτα των εργαζομενων. Ειναι αυτη η λογικη που τους αναγκασε, οπως ξεκαθαρα δηλωσε η ΠΕΟ, να δεκτουν τις 82 απολυσεις στην ΚΕΟ για να σωθει η επιχειρηση και καποιοι εργαζομενοι να διατηρησουν το δικαιωμα στην δουλεια.

Οι θυσιες και οι παραχωρησεις ομως δεν φερνουν ουτε την ανακαμψη ουτε την απασχοληση. Το μονο που φερνουν ειναι νεες θυσιες. Οταν καταφερουν οι καπιταλιστες να περασουν τα αντεργατικα τους μετρα σε μια επιχειρηση, σ'ενα κλαδο και οι υπολοιποι θα τους ακολουθησουν.

Το 1997 οι συντεχνιες των ξενοδοχουπαλληλων δεκτηκαν την υποχρεωτικη αδεια για τους μηνες που πεφτει η δουλεια. Οι ξενοδοχοι οχι μονο δεν "φιλοτιμηθηκαν" με την "προσφορα" αυτη αλλά επανειλημμενα παραβιαζουν τις συλλογικες συμβασεις, το 1997 οι απολυσεις εφτασαν τις 4000 χιλιαδες και φετος ο ΠΑΣΥΞΕ "υπεβαλε" αιτηματα στις συντεχνιες, που αποτελουν ξεχαρβαλωμα των εργασιακων σχεσεων.

Στις Κυπριακες Αερογραμμες τα ιδια. Οι πιλοτοι και οι αεροσυνοδοι δεχτηκαν μειωση μισθων και χειροτερευση των συνθηκων δουλειας για να «σωθει» ο «εθνικος μας αερομεταφορεας» αλλα το μονο που πετυχαν ειναι να ερχεται σημερα η διευθυνση και να τους απειλει οχι μονο με μεγαλυτερες θυσιες αλλα και ιδιωτικοποιηση.

Μπορει οι θυσιες των εργαζομενων να μεγαλωνουν τα κερδη των καπιταλιστων αλλα αυτο δεν σημαινει οτι θα τα επενδυσουν στην παραγωγη ή στις υπηρεσιες και σε νεες θεσεις εργασιας. Η κριση βαζει φρενο σ΄αυτη την προοπτικη.

Ταξικη ενοτητα και αγωνας

Μονο οι εργαζομενοι με τις απεργιες και κινητοποιησεις τους εναντια στα κλεισιματα μπορουν να βαλουν τερμα στις απολυσεις. Η δυναμη τους βρισκεται στη συλλογικοτητα και την ενοτητα τους.

Αυτη τη δυναμη οι καπιταλιστες την εχουν δει και τη τρεμουν γι'αυτο προσπαθουν με καθε τροπο να σπασουν αυτη την ενοτητα, να διασπασουν τους εργαζομενους και να στρεψουν το ενα κομματι εναντια στο αλλο. Μερος αυτης της προσπαθειας ειναι η καλλιεργεια του ρατσισμου. Θελουν να μας πεισουν οτι οι ξενοι εργατες φταινε για την ανεργια γιατι μας παιρνουν τις δουλειες μας.

Δυστυχως στην Κυπρο οι συντεχνιες παιζουν το παιγνιδι των καπιταλιστων. Πρωτοστατουν στην προπαγανδα που καλλιεργουν τα αφεντικα. Ισχυριζονται οτι η παρουσια των ξενων εργατων ειναι ενας απο τους σημαντικοτερους παραγοντες που προκαλουν την ανεργια αναμεσα στους ελληνοκυπριους εργαζομενους. Απειλουν μαλιστα με απεργιες οπου γινονται απολυσεις "ντοπιων" εργατων ενω εργοδοτουνται ξενοι εργατες.

Ομως την ανεργια δεν την φερνουν οι ξενοι αλλα αποκλειστικα τα αφεντικα. Αυτο φαινεται μεσα και απο τα στατιστικα στοιχεια της ιδιας της κυβερνησης. Συμφωνα με το Τμημα Στατιστικης και Ερευνων το 1986, πριν 10 ολοκληρα χρονια που δεν ειχαμε καθολου ξενους εργατες, η ανεργια ειχε φτασει το 3,7% δηλαδη ποσοστο λιγο ψηλοτερο κι απο τα σημερινα επιπεδα. Το 1992, οταν ηδη ειχε ξεκινησει η εργοδοτηση ξενων εργατων, η ανεργια ηταν μολις 1,8% ενω 9 χρονια πριν, το 1983 που δεν υπηρχαν ξενοι εργατες η ανεργια ηταν 3,3% δηλαδη οι ανεργοι ηταν 30% περισσοτεροι απ'οτι το 92.

Μονο αν αντιμετωπισουμε τους ξενους εργατες, σαν αυτο που στην πραγματικοτητα ειναι, δηλαδη κομματι της παγκοσμιας εργατικης ταξης θα μπορουμε να δουμε καθαρα οτι τα συμφεροντα των Ελληνοκυπριων εργατων ειναι ταυτισμενα με αυτα των ξενων.

Μονο τοτε θα μπορεσουμε να δουμε οτι πισω απο τις απολυσεις των ντοπιων εργαζομενων και απο την χρησιμοποιηση των ξενων σα φτηνα εργατικα χερια, καμμια φορα και σε βαρος των ντοπιων βρισκεται ακριβως η ιδια αιτια. Το βαρβαρο συστημα του καπιταλισμου που μεσα στην κριση του δεν μπορει πια να εξασφαλισει ουτε τα πιο στοιχειωδη στην πλειοψηφια των ανθρωπων και γι'αυτο "φτιαχνει" αποδιοπομπαιους τραγους για να τους φορτωνει την χρεωκοπια του.

Τα κλεισιματα των εργοστασιων και οι απολυσεις δεν σταματουν ουτε με τους συμβιβασμους αλλα ουτε και με το κυνηγι των "μαγισων".

Η μονη απαντηση σ'αυτα ειναι η παλη εναντια σ'αυτους που τα προκαλουν. Εναντια στους καπιταλιστες.

Οι εργαζομενοι πρεπει να βαλουν πιεση στις συντεχνιες τους να οργανωσουν απεργιες εναντια στα κλεισιματα και τις απολυσεις, οχι απομονωνοντας τον ενα χωρο δουλειας ή τον ενα κλαδο απο τους αλλους, αλλα συνδεοντας και ενοποιωντας την παλη ολων των εργαζομενων που απειλουνται με απολυση.

Να απαιτησουμε απο το κρατος να παρει τις χρεωκοπημενες εταιρειες και να εξασφαλισει την λειτουργια τους χωρις καμμια αποζημιωση στους βιομηχανους.

Περα απ'αυτα τα αμεσα και συγκεγκριμενα πρεπει πολιτικα οι αγωνες να εχουν την προοπτικη της ανατροπης των καπιταλιστων.

Αυτο σημαινει, εμεις οι εργαζομενοι που "δουλευουμε" τα εργοστασια, τα γραφεια και παραγουμε ολο τον πλουτο στην κοινωνια, να τα παρουμε κατω απο την συλλογικη ιδιοκτησια και τον ελεγχο μας και να παραγουμε με βαση τις αναγκες και τις προτεραιοτητες της τεραστιας πλειοψηφιας και οχι για το κερδος μιας μειοψηφιας παρασιτων.

Αυτη ειναι η ριζικη λυση για τις κρισεις που φερνουν την ανεργια, τη φτωχεια,την πεινα. Ο Σοσιαλισμος και για αυτο αξιζει να παλεψουμε.

Μυριανθη Λοϊζου

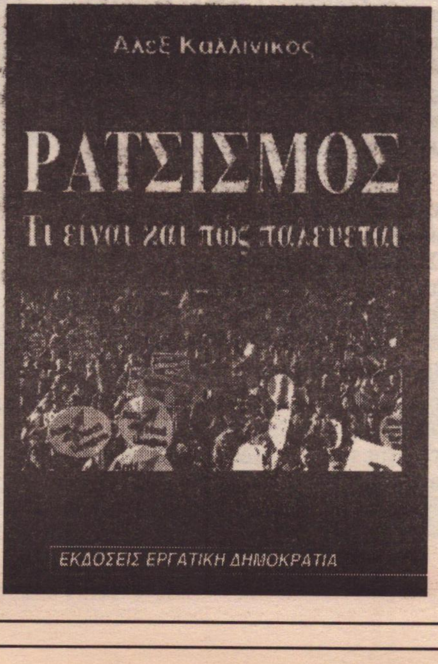

Ενα βιβλιο απαραιτητο για καθε σοσιαλιστη που θελει να δωσει την κοντρα με το ρατσισμο. Μπορειτε να το βρειτε στο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας ή απο τους συντροφους που πουλουν την εφημεριδα ή στο τηλ. 02-349959

εργατικη δημοκρατια

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΤΑ ΛΕΠΕΝ

Διακοσιες χιλιαδες διαδηλωτες συμμετειχαν σε αντιφασιστικες πορειες εναντια στο Εθνικο Μετωπο του Λεπεν στα τελη του Μαρτη στην Γαλλια. Η διαδηλωση που εγινε στο Παρισι μαζεψε πανω απο 50.000 κοσμο. Αυτη η μαζικη συμμετοχη στις πορειες που ειχαν καλεστει πεντε μονο μερες πριν, δειχνει τις δυνατοτητες που εχει το κινημα να πεταξει τον Λεπεν ξανα στο περιθωριο.

Οι διαδηλωσεις οργανωθηκαν λιγες μερες μετα τις δημοτικες εκλογες στις οποιες διαφοροι παραγοντες της δεξιας προσπαθησαν να σωσουν τις θεσεις τους συμμαχωντας με τους φασιστες του Λεπεν.

Η οργη του κοσμου και οι κινητοποιησεις εχουν ριξει τη δεξια σε βαθια κριση. Πολλα στελεχη της δεξιας, αναμεσα τους και ο προεδρος Σιρακ, αναγκαστηκαν να καταγγειλουν δημοσια τις συνεργασιες με τους Ναζι, πιεζοντας καποιους απο τους δημαρχους που ειχαν εκλεγει με τις ψηφους του Εθνικου Μετωπου να παραιτηθουν.

Οι φασιστες δεν αυξησαν την εκλογικη τους δυναμη, καταφεραν ομως να διατηρησουν το ανατριχιαστικο ποσοστο 15%. Οι μεγαλοι νικητες των εκλογων ηταν τα κομματα την κεντροαριστερης κυβερνησης, το Σοσιαλιστικο και το Κομμουνιστικο Κομμα. Η συνεργασια ομως, της δεξιας με τους φασιστες εχει προσδωσει στο Εθνικο Μετωπο του Λεπεν εναν πολυ πιο κεντρικο ρολο στην πολιτικη απο αυτον που κατειχε.

Αυτο, με τη σειρα του, ειχε σαν αποτελεσμα πολυς περισσοτερος κοσμος να συνειδητοποιησει ποσο πραγματικη ειναι η φασιστικη απειλη και να δημιουργησει ενα αισθημα «επειγοντος». «*Περισσοτεροι ανθρωποι αρχιζουν τωρα να συνειδητοποιουν τι ειναι ο Λεπεν και το Εθνικο Μετωπο, οτι αποτελουν πραγματικο κινδυνο για τον οποιο πρεπει να κανουμε κατι*» ελεγε στην διαδηλωση του Παρισιου ενας μεταλλεργατης.

Στην κορυφη της πορειας βαδιζαν οι ηγετες του Σοσιαλιστικου και του Κομμουνιστικου Κομματος. Οι κυριοτερες συνδικαλιστικες οργανωσεις και οι περισσοτερες αντιρατσιστικες ομαδες συμμετειχαν και υποστηριξαν την διαδηλωση. Το κομματα, τα συνδικατα και οι αντιρατσιστικες οργανωσεις εχουν φτιαξει μια κοινη Εθνικη Επιτροπη επαγρυπνησης εναντια στην ακρα δεξια.

Παλαιοτερα τα κομματα και οι οργανωσεις που κοντραραν τον Λεπεν και το Εθνικο Μετωπο απεφευγαν να τους αποκαλουν φασιστες. Τωρα αυτο εχει αλλαξει. Στην πορεια του Σαββατου ακομα και τα επισημα πανό μιλαγαν για ναζιστες και φασιστες. «*Οι Μαυροι, οι Αραβες, οι Εβραιοι δεν ειναι το προβλημα*» φωναζαν οι διαδηλωτες. «*το προβλημα ειναι ο Λεπεν και οι φασιστες του*»

Νεοι ανθρωποι γεμιζαν ολα τα μπλοκ της πορειας. Τα πανό και τα συνθηματα που καλουν σε αντισταση στους φασιστες προσελκυουν μαζικα τη νεολαια.

Η αυτοπεποιθηση κυριαρχουσε μεσα στη διαδηλωση. Ο κοσμος που συμμετειχε ειχε την αισθηση οτι οι φασιστες μπορουν να αναχαιτιστουν. Ολοι αντιλαμβανονται οτι, παρα την φασιστικη απειλη, ο κοσμος κυταει σημερα προς τα αριστερα, μια αντανακλαση των μεγαλων εργατικων αγωνων που εχουν σαρωσει τη Γαλλια τα τελευταια χρονια.

Αν αυτες οι δυναμεις των διαδηλωσεων ενωθουν σε ενα μεγαλο κινημα εναντια στους ναζι τοτε ειναι βεβαιο οτι θα μπορεσουν να σπρωξουν τον Λεπεν, που εχει καταφερει να αναδειχτει σε σημαντικη πολιτικη δυναμη σε ολοκληρη τη χωρα, πισω στο περιθωριο.

«*Σημερα ειναι πολυ καλα*»,*ελεγε μια μεταλλεργατρια,* «*Χρειαζομαστε διαδηλωσεις σαν και αυτη σε ολη τη Γαλλια, σε καθε περιοχη, καθε πολη. Μετα τη σημερινη πορεια πρεπει να χτισουμε ενα μεγαλο κινημα εναντια στο Εθνικο Μετωπο. Ειναι σημαντικο να ειναι εδω συνδικαλιστες. Το Εθνικο Μετωπο δεν ειναι μονο ρατσιστικη απειλη, ειναι απειλη για ολες τις εργατικες κατακτησεις. ειναι αναγκαιο να χτισουμε το κινημα εναντια στον Λεπεν μεσα στα σωματεια*».

ΕΛΛΑΔΑ

Εργατικη εκρηξη!

Συγκλονιζεται η Ελλαδα απο εργατικες κινητοποιησεις. Ο Σημιτης ανοιξε την επιθεση εναντια στα πιο δυνατα κομματια της εργατικης ταξης για να εισπραξη θυελλες.

Η συγκρουση με τους εργαζομενους στις ΔΕΚΟ, τις συγκοινωνιες, σιδηροδρομους, τρολλεϋ και λεοφορεια, την Ολυμπιακη, τα ταχυδρομεια εχει προκαλεσει την μαζικη και δυναμικη αντιδραση της εργατικης ταξης.

Η προσπαθεια της κυβενησης του ΠΑΣΟΚ ειναι να επιβαλει ιδιωτικοποιησεις, μαζικη μειωση προσωπικου, υποχρεωτικες μεταταξεις, απασχοληση εργαζομενων εξω απο την ειδικοτητα τους, βαρδιες 13 ωρων, απληρωτες υπερωριες και αλλα.

Στα ΕΛΤΑ (ταχυδρομια), ζητα ελαστικοποιηση του ωραριου ωστε να λειτουργουν και το απογευμα και τα Σαββατοκυριακα ενω επιβαλλει υποχρεωτικες μεταθεσεις και μετακινησεις εργαζομενων ωστε να αποφυγουν προσληψεις και να μειωσουν το προσωπικο. Το κλεισιμο των μη κερδοφορων μικρων γραφειων της περιφερειας που απασχολει ενα μονο υπαλληλο θα μειωσει τις δαπανες των ΕΛΤΑ, ομως θα στερησει οριστικα τις ταχυδρομικες υπηρεσιες απο τους κατοικους περισσοτερων απο 100 χωρια.

Στους σιδηροδρομους ζητα ελαστικοποιηση ωραριου και αυξηση ωρων εργασιας μεχρι 13 ημερησιως, κοψιμο ρεπο, καταργηση διαλειματων και αργιων, περικοπες αποδοχων και υποχρεωτικες μεταταξεις. Τα σωματεια των σιδηροδρομικων κατηγγειλαν την πολιτικη της κυβερνησης και της διοικησης που εξαιτιας των περικοπων εχουν εγκαταλειψει τη συντηρηση του τροχαιου υλικου και της γραμμης και προχωρουν σε περικοπες δρομολογιων. Τα τρενα δεν φτανουν πια στην ωρα τους ενω τις Κυριακες τα δρομολογια αραιωνουν. Ο κρατικος σιδηροδρομος χανει επιβατες. Η πληροτητα του απο 95% πεφτει στο 45%.

Οι εργαζομενοι ειναι σε αγωνιστικη διαθεση σε καθε ΔΕΚΟ και ειχαμε μια σειρα απο απεργιες και διαδηλωσεις που συνεχιζονταν ολοκληρο το Μαρτη. Πλαϊ σε ολα αυτα ειναι και οι κινητοποισεις στους δασκαλους και καθηγητες, στους δημους και τα νοσοκομεια.

Ολυμπιακη

Εκει ομως που εγινε η πραγματικη εκρηξη ηταν στην Ολυμπιακη. Η κυβερνηση εξαπατωντας τα συνδικατα με το προσχημα του «διαλογου» εστειλε νομοσχεδιο στη Βουλη που προβλεπει τα πιο αγρια μετρα:

Παγωμα μισθων μεχρι το 2000 και καταργηση του επιδοματος τροφης, που σημαινει 70,000 δρχ. το μηνα λιγοτερα. Συνολικα με αυτο το τροπο η κυβερνηση κοβει 32 δις απο τους μισθους. Ελαστικοποιηση ωραριου ενω τα ανωτερα ορια απασχολησης αυξανονται μεχρι 48 ωρες τη βδομαδα και αλλα. Το νομοσχεδιο δινει διορια πεντε ημερων στους εργαζομενους στην Ολυμπιακη να υπογραψουν οτι δεχονται τους νεους ορους, αλλοιως προβλεπει την απολυση τους.

Οι εργαζομενοι της Ολυμπιακης που βρισκονταν απο καιρο σε κινητοποιησεις αντεδρασαν αμεσα και δυναμικα. Προχωρησαν σε καταληψη των γραφειων της Ολυμπιακης και διελυσαν την συνεδρια του Δ.Σ. της επιχειρησης. Ολο το Δ.Σ. δηλωσε την παραιτηση του ενω η καταληψη μαζικοποιηθηκε γρηγορα απο εργαζομενους της Ολυμπιακης και συμπαραστατες. Πανω απο 1000 εργαζομενοι συγκεντρωθηκαν στο χωρο της καταληψης απαιτωντας προγραμμα δρασης απο την ηγεσια των συνδικατων για να μην περασει η επιθεση.

Η καταληψη ελειξε μονο οταν η ηγεσια ανακοινωσε νεες κινητοποιησεις εξω απο τη Βουλη την ωρα που θα συζητιοταν το σχετικο νομοσχεδιο.

Το επομενο πρωϊ 2000 εργαζομενοι συγκεντρωθηκαν στο Δυτικο Αεροδρομιο. Ο κοσμος ζητουσε συνεχιση της δρασης. Τα αισθηματα των εργαζομενων της Ολυμπιακης τα εκφρασε με δηλωσεις της στην Εργατικη Αλληλεγγυη (εφημεριδα του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος, αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα) μια εργαζομενη: «*Αυτα που κανει ο Σημιτης μονο σοσιαλιστικη κυβερνηση δεν δειχνουν. Τα συνδικατα ηλθαν σε διαλογο με καλη προθεση. Ομως δεν ηταν ενας εντιμος διαλογος απο την μερια της κυβερνησης αφου την ιδια στιγμη ετοιμαζε το νομοσχεδιο για την Βουλη. Με την καταληψη αναγκασαμε τον Τσακιριδη (προεδρος της Ολυμπιακης) να παραιτηθει. Ετσι πρεπει να προχωρησουν παρακατω τα σωματεια. Με δυναμικες λύσεις, με απεργιες και καταληψεις. Ειναι ο μοναδικος τροπος για να κερδισουμε.*»

Τα Εργατικα Κεντρα Αθηνας και Πειραια εχουν εξαγγειλει κινητοποιησεις για τις 2 Απριλη, ενω στις 9 Απριλη εχουν εξαγγειλει 24ωρη γενικη απεργια ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Ο νικητης απο αυτη τη συγκρουση δεν ειναι καθολου σιγουρο οτι θα ειναι η κυβερνηση. Ηδη αναγκαστηκε να κανει πισω και να αναβαλει για μια βδομαδα την συζητηση του νομοσχεδιου για την Ολυμπιακη.

Η αποφαση του Σημιτη και του Υπουργου Οικονομικων Παπαντωνιου, να προχωρησουν σε ιδιωτικοποιησεις και να περασουν μια σειρα απο αλλα αντεργατικα μετρα εχουν ανοιξει ενα μεγαλο μετωπο αντιπαραθεσης. Οι πολιτικες συνεπειες απ΄αυτη την αντιπαραθεση εχουν βγει και μεσα στο ΠΑΣΟΚ. Ηδη υπηρξε ενας αριθμος απο βουλευτες που δηλωναν οτι διαφωνουσαν με την διαδικασια του κατεπειγοντως που ηθελε να περασει το νομοσχεδιο για την Ολυμπιακη απο τη Βουλη ενω εμφανιστηκε και καποια κινηση συνδικαλιστων απο Εργατικα Κεντρα, Ομοσπονδιες και τη ΓΣΕΕ που ανηκουν στη ΠΑΣΚΕ του αλλα διαφωνουν με τις επιλογες του Σημιτη.

Οι εργατες που συγκρουονται με τον Σημιτη ειναι οι ιδιοι που στις προηγουμενες εκλογες στην μεγαλη τους πλειοψηφια ψηφισαν ΠΑΣΟΚ. Οι δεξιες αποψεις τους Σημιτη, που ολο και περισσοτερο μοιαζουν με του Μανου και του Μητσοτακη της Νεας Δημοκρατιας δεν συγκινουν κανενα.

Η συγκρουση των πιο δυνατων συνδικατων με τον Σημιτη δεν ειναι «αλλη μια συνδικαλιστικη μαχη». Ειναι πολιτικη και ιδεολογικη μαχη για τον προσανατολισμο και την προοπτικη των πιο οργανωμενων τμηματων της εργατικης ταξης.

Οι εργατες της Ολυμπιακης, των ΔΕΚΟ, οι εκπαιδευτικοι, οι εργαζομενοι στους δημους και τα νοσοκομεια δινουν μαχες για να προστατευσουν τις δουλειες τους, τους μισθους τους και τα ωραρια τους, τον ιδιο τον συνδικαλισμο. Αλλα ταυτοχρονα ανοιγουν και τις μεγαλες επιλογες: πως θα προχωρησει απο δω και περα η εργατικη ταξη; Ποια θα ειναι η εναλλακτικη λυση στην κριση του εκσυχρονισμου;

Οι εκλογικιστικες στρατηγικες που προτεινουν απο την εσωκομματικη αντιπολιτευση του ΠΑΣΟΚ αλλα και απο την υπολοιπη κοινοβουλευτικη αριστερα, υποτιμουν το μεγεθος της κρισης. Βλεπουν τις μαζικες κινητοποιησεις σαν διαμαρτυριες που θα φερουν την εργατικη αγανακτηση μεχρι τη καλπη.

Ομως, ο θυμος, η δυναμη και η ριζοσπαστικοποιηση των εργατων που συγκρουονται αυτη τη στιγμη με τον Σημιτη δειχνει οχι μονο την διαθεση για την νικη των απεργιων αλλα και για την σοσιαλιστικη προοπτικη.

Δημητρα Χριστοδουλου